

Cô Ấy Là Phu Nhân Chủ Tịch

Contents

Cô Ấy Là Phu Nhân Chủ Tịch	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2: Là Anh	3
3. Chương 3	4
4. Chương 4	5
5. Chương 5-6-7	6
6. Chương 8	8
7. Chương 9	9
8. Chương 10	10
9. Chương 11: Nhận Lại Ba Mẹ	12
10. Chương 12	13
11. Chương 13-14-15	15
12. Chương 16	17
13. Chương 17	19
14. Chương 18	20
15. Chương 19: Xóa Tên Gạch Sổ,tên Vinh Viễn Mất Khỏi Hộ Khẩu ^{^.^.^}	21
16. Chương 20: Bắt Cóc?cô Nghĩ Sẽ Thành Công Sao?	24
17. Chương 21	25
18. Chương 22: Đoạn Video Clip	26
19. Chương 23: Tuyệt Vọng==>lột Xác	28
20. Chương 24: Lạnh Nhạt	29
21. Chương 25	30
22. Chương 26: Du Học	32
23. Chương 27	33
24. Chương 28: Tạm Biệt Việt Nam	34
25. Chương 29: Cuộc Sống Mới Đầy Trắc Trở	35
26. Chương 30: Khi Không Có Người Ấy Bên Cạnh	36
27. Chương 31: Bầy (phọt Phẹt)	36
28. Chương 32: “em Không Tin,chỉ Cần Tôi Tin Là Đủ\”	37
29. Chương 33	38
30. Chương 34: /cô Ấy Là Vợ Của Lãnh Đắc Phong Tôi/\”	38
31. Chương 35	40
32. Chương 36	40
33. Chương 37: Anh Là Người Hay Chó Vạy	41
34. Chương 38	42
35. Chương 39	43
36. Chương 40: Lãnh Đắc Phong Đòi Cưới(end)	44

Cô Ấy Là Phu Nhân Chủ Tịch

Giới thiệu

Lãnh Đắc Phong là chủ tịch của T. E, tính cách lạnh lùng nhưng lại bị phải lòng cô gái có tính cao ngạo, giỏi giang, nghiêm

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/co-ay-la-phu-nhan-chu-tich>

1. Chương 1

Hôm nay đi học về, mệt quá, Thủy chả ăn tối lần ra giường ngủ luôn, trong giấc mơ, chị thấy một người con trai, đây không phải Minh Quyền, nhưng có phần giống Minh Quyền, anh yêu thương chị, chăm sóc chị, luôn che chở và chia sẻ niềm vui cùng chị. Chị giật mình tỉnh giấc, hiện là 6h giờ sáng nên cũng vừa tầm chuẩn bị đi học, nhưng trong lớp chị cứ suy nghĩ về giấc mơ đó, thật ra, nó có ý nghĩa gì, đang suy nghĩ thì “BỐP” là con Hoa, bạn thân của chị đập vai làm chị giật mình trờng mắt chị Hoa.

-Ờ, sao thế, hôm nay mày lạ lắm nha, suy nghĩ về anh nào à, tao mách anh Quyền nhá cưng.

-Thôi đề con điên, bà mày sắp điên lên rồi đây này _chị Thủy lườm chị Hoa

- Sao? à mà thôi, nghe nói hôm nay bọn chị Ly khóa trên xuống đánh con Vy Hà lớp mình đấy, lát ra xem đi _chị Hoa vừa nói vừa nhìn Vy Hà.

- Sao á? _chị Hoa hỏi ngược, mọi lần chị Ly khóa trên rất ít khi xuống khóa dưới đánh nhau, trác lần này Vy Hà gây tội lớn rồi.

- Ai biết hả mày, thôi học đi, ra chơi đi xem _chị Hoa nói xong quay lại với bài vở, chị Thủy cũng quên bồng chuyện giấc mơ đi. Chị nhìn lên bảng, trong khi đó, tay lại viết một cái tên, xa lạ với chị nhưng lại quen thuộc với trường Trung Học này.

RENGGGGGGGGGGGGGGGGG

Tiếng chuông báo hết giờ, học sinh nhao lên, chị Hoa kéo chị Thủy đi đánh nhau, hai chị này hăng đánh nhau lắm, ở trường có đánh nhau là không thể thiếu hai chị này, hai chị rất nhiều lần là nhân vật chính nên được mấy chị đại ca nhận em nuôi nên ít người dám động vào hai chị.

-Ế, kia là anh Minh Quyền hay sao á mày? _chị Hoa thấy Minh Quyền ôm hôn một cô gái thì lay tay chị Thủy hướng Minh Quyền. Chị Thủy nhìn theo tay chị Hoa thì nhận ra đó là Minh Quyền, cái quả tóc đầu cua kia không của Minh Quyền thì ai nữa

-Sax, bà mặc kệ _nói xong chị Thủy đi về phía bọn chị Ly khóa trên đang đánh nhau, chị Hoa vất cổ chạy theo. Hóa ra là đánh con Vy Hà, chị Thủy cũng muốn đánh nên nhảy vào ghẹo.

-Chị Ly, Vy Hà làm gì chị á? _chị Thủy lay tay chị Ly làm chị Ly ngừng lại.

-Chị ngứa tay thôi cưng, ra ngoài kia đi _chị Ly lườm lời rồi đuổi chị Thủy ra chỗ khác.

-Ếo chịu, chị phải nói cơ, không em éo đi đâu, em cũng muốn đánh cơ _Chị Thủy nũng nịu làm chị Ly và mấy chị khác phì cười.

-Thủy, em muốn đánh thật hả? _Chị Lệ ngạc nhiên, Vy Hà học lớp chị Thủy mà...

-Lý Thị Văn Thủy, mày mày thử động vào tao, con trọng nghĩa phản bạn _Vy Hà chửi chị Thủy, chị Lệ vào cho nó bặt tai

-Con chó, mày nói bé Thủy trọng nghĩa phản bạn à, trước kia ai gọi bọn thị trấn 2 lên đánh con Thủy hả _Chị Ly tát hai cái vào mặt nó.

-Sax, bạn cái lol _chị Thủy nói xong cả bọn vào đánh Vy Hà, nhỡ bầm mặt tím tái cả người. Bỗng cả đám học sinh chạy mất, chị Lệ ý thức được nên đã kêu:

-Là hội học sinh rồi kéo mấy đứa bạn chạy mất, chị Hoa cũng kéo chị Thủy đi, bỏ Vy Hà đau đớn nằm dưới đất. Hội học sinh nghe được có đánh nhau trên tầng thì chạy lên, đến nơi chỉ thấy Vy Hà nằm ngất đi, quần áo lem luốc, mặt mày tái mét, in vết tay nữa chứ, chân tay tím bầm, hội trưởng-Lãnh Đắc Phong kêu đàn em bế Vy Hà về phòng y tế rồi quay lại phòng hội đồng

2. Chương 2: Là Anh

\$Phần của tác giả\$

\$Theo như mình nhận được thì có một bạn cmt góp ý cho mình, vì vậy, mình sẽ đổi tên nhân vật nữ chính và nữ phụ.

Nữ chính: Lý Thị Văn Thủy => Lý Thị Thanh Thủy

Nữ phụ: Lâm Khả Kiều => Lâm Nhã Kiều.

Và mình sẽ đổi luôn cách gọi nhé.

Có gì mọi người comment góp ý nha

Nhỏ Hoa với Thủy quay về lớp, thở hồng hộc, bọn nam sinh thì nhau đưa nước uống rồi đồ ăn, chị Lệ với chị Ly quay lại lớp Thủy, quét một lượt lớp không thấy con Vy Hà đâu mới vênh vào bước vào, đến chỗ Thủy với Hoa thì ngồi xuống, chị Lệ gỡ giọng sến súa:

- Thủy à, em có bị sao không? nãy chị vội quá quên mất cục cưng của chị? cho chị xin lỗi nha cưng_Nhật Lệ(chị Lệ khóa trên, mk đổi cách gọi) xoay người Thanh Thủy, khi chắc chắn không bị gì mới ngừng lại.
- Thanh Thủy, hay chị bao em đi ăn nhé_Khánh Ly(chị Ly khóa trên, mk đổi cách gọi) kéo tay Thanh Thủy đi, Nhật Lệ lôi luôn Vũ Hoa(nhỏ Hoa bạn của Thanh Thủy ấy) đi theo, họ dừng chân tại canteen, gọi một đồ đồ ăn, Vũ Hoa căng mắt ra nhìn.
- Chị gọi thì em không khách sáo nhé, ăn xong hai chị nhớ trả tiền hihi_Thanh Thủy đùa cợt
- Nhóc, ăn đi_Nhật Lệ ném bím bím rồi bánh mì lại nước uống,...cho hai đứa, cả bàn bốn người chiếm hết chỗ.
- Nhật Lệ, sáng ra không thấy con Thy với con Quỳnh đâu mà ỳ nhỉ?_Khánh Ly vừa ăn vừa hỏi
- Ờ nhỉ, sáng ra em không thấy hai chị ấy, die đâu rồi_Vũ Hoa nhai nhồm nhoàm hùa theo.
- Cái này trời biết, đất biết, tụi mình không biết_Thanh Thủy ngẩng đầu lên lại cúi xuống ngay.
- Ăn ít thôi cưng, đã lùn thì chớ, ăn vào nó lại tròn thêm_Khánh Ly đùa làm Thanh Thủy tức giận.
- Hứ, chả chị, em đêch ăn nữa_Nói xong toan chạy đi thì Nhật Lệ giữ lại.
- Cục cưng, Nhật Lệ đùa đấy, ngồi xuống tiếp đi_Nhật Lệ ấn Thanh Thủy xuống ghế, Thanh Thủy nhìn Khánh Ly cười trừ rồi tiếp tục ăn.

Phòng y tế

Vy Hà tỉnh lại thì thấy hội phó và hội trưởng ngồi trên ghế cạnh giường thì vui trong lòng, nhỏ động một chút rồi giả vờ la oai oái kêu đau, Đắc Phong và Tiến Thành quay mặt lại thấy Vy Hà định ngồi dậy thì lại chỗ nhỏ, Tiến Thành ấn nhỏ xuống.

- Nhóc ngồi đi, tụi anh có việc muốn hỏi_Đắc Phong quay lại chỗ, Tiến Thành ngồi ở mép giường bắt đầu thi hành nhiệm vụ. Sau khi thu thập tin xong, Tiến Thành sang phòng hội đồng cầm mic thông báo.

- Mời những học sinh sau xuống phòng hội đồng: Lê Nhật Lệ và Hoàng Khánh Ly lớp 12B, Lý Thị Thanh Thủy và Vũ Hoa lớp 11A. Xin nhắc lại, học sinh Lê Nhật Lệ, Hoàng Khánh Ly, Lý Thị Thanh Thủy và Vũ Hoa xuống phòng hội đồng _Tiến Thành vào phòng hội đồng ngồi gác chân lên bàn tỏ vẻ mệt mỏi
- Đắc Phong, mày nghỉ bao giờ mới hết 3 năm để thoát khỏi đây nhể, thà tao nghe ông già đi làm còn hơn.
- Nếu mày thích, tao cho mày ra khỏi hội học sinh, cắt luôn chắc hội phó để mày qua Nhật nhể _Đắc Phong không thèm ngẩng đầu lên, Tiến Thành ngao ngán thở dài, lắc lắc đầu, pha trà rồi hỏi:
- Lát nữa mày tính sử 4 học sinh cá biệt này ra sao?
- Còn tùy _Đắc Phong lạnh lùng trả lời, cùng lúc đó, bọn Khánh Ly nghe hội đồng thông báo thì rùng mình, là hội học sinh gọi, năm nay lại có hội trưởng mới- Lãnh Đắc Phong, lạnh lùng và vô tâm. Rồi ngậm ngùi kéo nhau lên phòng hội đồng.

Cốc cốc cốc

- Vào đi _Tiến Thành nhìn ra cửa, bốn cái bóng, anh đoán là bốn học sinh xuống. Nhật Lệ, Khánh Ly, Vũ Hoa, Thanh Thủy bước vào.
- Chào hội trưởng, hội phó _cả bọn đồng thanh.
- Mấy bạn ngồi đi _Đắc Phong ngẩng mặt lên, Thanh Thủy đờ người “Là anh, người con trai trong giấc mơ”

3. Chương 3

Định thần lại tâm hồn() Thanh Thủy ngồi xuống ghế với bọn Nhật Lệ.

- Ai là chủ? _Đắc Phong lạnh lùng ra tiếng hỏi (lạy bố, hỏi thế này ai mà hiểu)
- Hả? _Cả bọn đồng thanh, mắt hình trái tim nhìn học trưởng quý phái ngồi trên chiếc ghế da siêu cao cấp mà ngay cả hiệu trưởng còn chưa được sờ qua, ánh mắt lạnh lẽo phi thẳng vào Thanh Thủy mà nhìn, tay cầm bút bi gõ gõ lên mặt bàn phát ra tiếng kêu êm tai.
- Ý tôi là, ai là chủ mưu đánh học sinh Vy Thị Hà? _Đắc Phong nhắc lại, tia mắt lạnh lẽo bắt thẳng Thanh Thủy, cô nàng không sợ trời không sợ đất này còn phải rùng mình, bỗng “Phụt” Khánh Ly nghe Đắc Phong hỏi vậy phun nước mũi uống xong, người thường thức là Tiến Thành ngồi đối diện, Khánh Ly đưa khăn giấy cho anh rồi riu rít xin lỗi, dĩ nhiên vì Tiến Thành không quen ở bẩn nên đi thay đồ rồi tắm luôn. Khánh Ly thở phào nhẹ nhõm lại bắt gặp ánh mắt của Đắc Phong thì tâm hồn từ chín tầng mây rơi xuống 18 tầng địa ngục. Thấy mấy nàng đờ người Đắc Phong lại hỏi lại:
- Mau trả lời, rốt cuộc là ai?

“Khụ khụ” lần này lại là Thanh Thủy sắc trà, Nhật Lệ ngồi cạnh vỗ vỗ lưng, Vũ Hoa đối diện hỏi han tí xiu, Đắc Phong nheo mắt lại. Thanh Thủy định thần lại bản thân trả lời Đắc Phong:

- Là tôi, chủ mưu đánh Vy Thị Hà, rồi sao, định trì học tập, đuổi học hay là phạt chạy sân bóng, vân vân và mây mây _Nhỏ này không để ý hình tượng mà khua tay loạn xạ. Lúc này Tiến Thành đi ra với quần tây đen và áo sơ mi trắng, không còn là đồng phục nữa, cầm lâu bút và giấy trên bàn ghi ghi chép chép, ngẩng đầu lên nhìn các nàng, tiếp tục.
- Nếu bạn là chủ mưu, thì hãy nói cho chúng tôi biết lí do _Lại cúi đầu ghi chép. Thanh Thủy không chán chừ mà đáp
- Lý do cá nhân _Và đây là câu trả lời, Đắc Phong nheo mắt lại nhìn nhỏ này, Tiến Thành ngừng viết ngẩng đầu lên, Nhật Lệ, Khánh Ly và Vũ Hoa bên cạnh thầm cầu cho Thanh Thủy.

- Cá nhân, dù gì đi nữa cũng phải nói _Đắc Phong liếc xéo quét một lượt nhỏ rồi thăm đánh giá, lùn chắc cỡ 1m55, không gầy cũng không béo, chỗ nào lồi là lồi, lõm là lõm, cái miệng chúm chím phát ngôn hơi buồn cười, tóc ngắn ngang vai màu hơi vàng nhạt, da trắng, mịn, mặt trái xoan để lại vài vết xẹo nhỏ.
- Không nói được _Thanh Thủy cự tuyệt lời nói của hắn.
- Nói _Lúc này hắn đã đứng dậy, con người tỏa khí sát lạnh lẽo, chỉ thiếu gấu bắc cực.
- Nếu là cậu ta ném băng vệ sinh qua phòng vệ sinh tôi dọn dẹp mới xong và nói với giám thị thì sao _Thanh Thủy hất mặt nói, cả bọn cười trừ hắn và nhỏ đang nhìn nhau chăm chăm....

4. Chương 4

Hai người nhìn nhau chăm chăm đến khi Tiến Thành ho, “Khụ Khụ”

- Mấy bạn về lớp đi, khi nào có thông báo thì nhớ quay lại đây nhé _Tiến Thành liếc Khánh Ly, cô nàng phun thẳng trà vào anh. Rồi bốn đứa về lớp, cả bọn nhìn thẳng Thanh Thủy
- Ê, cưng, em không sợ hả? _Nhật Lệ tròn mắt nhìn cô nàng bé bỏng này
- Sợ chứ, nhưng làm sao được, ahihi _Nàng cười rồi chạy đi mất, để lại ba người ngơ ngác như chờ chồng.
- Thôi, em về lớp đây _Vũ Hoa tạm biệt hai tỷ rồi cũng chạy luôn.
- Đây, hai cậu, bị gọi lên phòng hội đồng hả? _Minh Quyền lại đập vai hai tỷ làm họ giật mình.
- Minh Quyền, cậu tính dọa ma ban ngày ấy hả, đúng là bệnh hoạn mà, không chỉ hai tỷ này đâu, Nhóc Hoa với Thanh Thủy cũng bị gọi lên, ức chế, đề mờ _Khánh Ly dậm chân
- Chẳng nhẽ hội học sinh lại tự biết, chắc chắn lại con Vy Hà nói roài, haizzz _Nhật Lệ giả vờ than như sắp có kịch để xem.
- Ờ, thế có bị sao không? _Minh Quyền hỏi qua loa
- Chả sao _Khánh Ly quay đầu về lớp, Nhật Lệ cũng sách đit chạy theo, Minh Quyền thì chả biết lủi đâu mất rồi.

Lớp 11A

- Ê, tôi rủ Phúc Đại Ca đi ăn chè duy _Vũ Hoa chọt chọt tay Thanh Thủy
- Ờm, để xem Khánh Ly tỷ tỷ cho đi không đã _Thanh Thủy chăm chú viết bài nhưng vẫn có thể trả lời Vũ Hoa mà không thêm ngược lên.
- Ồ _Vũ Hoa chán nản rồi gục xuống bàn ngủ. Cuối cùng thì chuông báo hết giờ cũng vang lên “Renggggggggggg” Hai nàng nhà mình xách cặp đi về, ra đến cổng trường thì gặp Minh Quyền:
- Honey _Minh Quyền gọi
- Sax, không đi học hả, đéo nào về sớm thế, chị Khánh Ly với chị Nhật Lệ chưa ra mà? _Thanh Thủy nheo mắt nhìn Minh Quyền
- Em đừng nhìn anh bằng ánh mắt ấy _Minh Quyền che mắt Thanh Thủy lại. Học sinh đi qua trăm trò khen couple này, Minh Quyền cúi xuống ghé vào tai Thanh Thủy nói nhỏ: LoVe
- Thôi dê, sờn cả da gà _Nàng xoa xoa hai cánh tay
- Tối đi chơi với anh nhá honey?
- Thôi, tôi em phải đi ăn chè với Phúc Đại Ca rồi _Nàng khua khua tay

- Ồ,vậy thôi,em đứng đây đợi Khánh Ly với Nhật Lệ nhá,anh về đây,bai bai_Minh Quyền hôn vào má nàng rồi trèo lên xe đi luôn,bỏ Thanh Thủy ở lại một mình,nàng lại rảnh rồi,lại nghĩ tới học trưởng rồi,haizzz,một thứ tình cảm không nói nên lời,yêu cả hai anh em sao,nàng đúng thật là,gạt phăng tất cả,Thanh Thủy quyết định đi về trước,không đợi Khánh Ly và Nhật Lệ nữa.Trên đường đi,nàng gặp Phúc Đại Ca nên về ké luôn
- Ế,Phúc Đại Ca,tối ăn chè đi,muội thêm chết đi được ý,hai tuần chưa được ăn rồi_Nàng trưng mặt cún nhìn Phúc Đại Ca,Phúc Đại Ca là đầu gấu có uy quyền nhất ở miền Bắc này,Phúc Đại Ca biết Thanh Thủy là nhờ 15 năm trước,Phúc Đại Ca thấy nàng lang thang một mình,thấy tội nghiệp nên mang nàng về nhà,nhờ nàng mà nhà của Phúc Đại Ca vui vẻ hơn trước,cũng nhờ nàng mà Phúc Đại Ca quen được Khánh Ly.
- Nhóc,em lại lên cơn rồi hả,tối anh bận lắm_Phúc Đại Ca không nhìn nàng một cái mà chỉ chăm chú lái xe
- Xi,vậy thôi,em bảo Khánh Ly tỷ tỷ đi một mình vậy,haizzz_Nàng vờ thờ dài,cái điệu bộ này làm Phúc Đại Ca bật cười,không hổ danh là Thanh Thủy
- Được rồi,anh chịu thua em luôn ấy chứ_Phúc Đại Ca lắc lắc đầu cười.
- Yea,anh nói thật hả,vậy tối nay em ăn sập tiệm luôn,hihi_Nàng vui sướng,nàng đã phải nhịn chè hai tuần rồi.
- Em diên vừa thôi,đến nhà rồi,xuống xe đi_Phúc Đại Ca không thương tiếc đuổi Thanh Thủy xuống xe.Nàng nhảy xuống,trước mặt nàng là ngôi biệt thự không lớn cũng không nhỏ,ba tầng,màu chủ đạo là màu trắng,cổng to ới là to,nàng chạy lại cổng nhấn chuông,mãi mà chả thấy có người ra mở cửa,nàng chột nhốt ra,hôm nay là ngày nghỉ của người làm,nàng lại không có chìa khóa,bất lực ngồi tựa ở cổng đợi Khánh Ly về.

5. Chương 5-6-7

Nàng ngồi đến tê cả chân thì Khánh Ly cũng về đến,điều làm nàng ngạc nhiên là Phúc Đại Ca lại chở Khánh Ly về chứ,thế mà chả đi nhanh một xíu để bây giờ chân nàng tê hết rồi,Thanh Thủy đứng dậy nhưng lại suýt ngã,một bàn tay nào đó đỡ lấy nàng,lại Minh Quyền,nàng mỉm cười nhẹ

- Minh Quyền,sao anh lại ở đây?
- Anh đi chơi ấy mà_Minh Quyền lựa đi lí do
- Thôi đề,Minh Quyền nó bảo tìm em cái gì ý_Khánh Ly cười gian tà,nàng quay lại lườm Minh Quyền,rồi phất tay cho Khánh Ly và Phúc Đại Ca vào nhà trước rồi mới đứng dậy.
- Anh tìm em có gì à?
- Anh anh muốn....._Minh Quyền ấp úng
- À,anh muốn chia tay phải không,em định sẵn rồi nên không cần ấp úng đâu,ngay từ đầu cái thứ tình yêu này không nên có_Thanh Thủy mỉm cười nhẹ rồi đi vào nhà nhưng là Minh Quyền ôm nàng từ đằng sau
- Anh xin lỗi,thật ra anh không muốn đâu,nhưng là anh có vị hôn thê định từ nhỏ rồi_Minh Quyền thủ thỉ bên tai nàng
- Ừ,gì nữa không,không thì buông ra để em vào nhà
- Để anh làm anh trai của em nhé_Minh Quyền nhẹ giọng như khẩn cầu,Thanh Thủy gạt đầu,Minh Quyền buông tay để nàng đi vào nhà rồi đi ngược lại với hướng nàng đi,chăm hết.
- Nó nói gì thế cưng?_Khánh Ly cầm cặp choàng rồi đi lấy nước quay ra không buông tha rồi
- Chia tay_Nàng đáp nhanh gọn lẹ,Phúc Đại Ca đứng bật dậy
- Nó dám_Anh gằn giọng

- Phúc Đại Ca,anh ngồi xuống đi,em cũng muốn thế mà,ahihi_Nàng cười đều,Khánh Ly và Phúc Đại Ca phải bái phục
- Chị Ly,tôi cho Phúc Đại Ca chở em đi ăn chè đi_Nàng chuyển qua mặt cún con nhìn Khánh Ly,chị nhéo má phúng phính kia của nàng rồi gặt đầu,nàng nhảy cẫng lên rồi đi lên phòng trả lại không gian cho Couple kia.Nói đến Lân Đắc Phong,hôm nay Nhã Kiều về nước,hắn lại phải gánh thêm cục nợ siêu rắc rối kia nữa nhắc đến Nhã Kiều hắn lại nhớ đến Thanh Thủy,người con gái làm hắn thay đổi cách nhìn về con gái,rồi cho người tìm thông tin về nàng.Quay lại với Thanh Thủy,nàng cảm thấy vui ơ là vui vì Minh Quyền cuối cùng cũng đã nói chia tay,đang vui sướng thì Phúc Đại Ca đi vào
- Nhóc,vui ghê nhỉ,chẳng nhẽ em không cảm một chút đau khổ nào à__ Phúc Đại Ca nhìn Thanh Thủy
- Ahuhu,Phúc Đại Ca,Minh Quyền bỏ em rồi,huhu_Thanh Thủy giả vờ nước mắt cá xấu
- Thôi đi cô nương_Phúc Đại Ca lườm
- Ahihi,Phúc Đại Ca,em thèm chè lắm rồi_Thanh Thủy quay sang nhìn Phúc Đại Ca bằng đôi mắt cún con,Phúc Đại Ca dí đầu nàng rồi đi xuống dưới(Ba người này chung một nhà,được bố mẹ của Khánh Ly đồng ý nên Phúc Đại Ca dọn qua ở luôn,còn Thanh Thủy,từ lúc lên cấp ba đã qua đây ở rồi)Xem nào,tối nay nàng mặc chân váy màu trắng phối với áo phông thun tay lỡ màu đen,đi dép đế xuống màu đen,tóc xõa nên thấy vài que highlight,nhìn khác hẳn mọi ngày,đi xuống nhà thì mọi người đông đủ hết rồi,nhưng mà,Thanh Thủy thấy gì đó không đúng,quay qua chỗ Phúc Đại Ca thì có hắn ở đó,tìm nàng lỗi một nhịp.
- Ừa,ai quen với Học trưởng vậy?_Thanh Thủy nhìn qua mọi người
- Là anh,bạn của Phong_Phúc Đại Ca lên tiếng,Thanh Thủy ồ một cái rồi theo mọi người ra xe,hắn đi sau nàng nên nàng có chút hơi sợ sợ.Mọi người đi đến quán nước mà họ thường đến,vào bàn lớn nhất-8 ghế,hắn và nàng đi sau không đủ chỗ ngồi nên phải qua bàn hai người ngồi.Thanh Thủy gọi một cốc trà sữa và một cốc chè thập cẩm rồi nhìn qua hắn như kiểu hỏi anh muốn ăn gì ý.
- Một cà phê không đường_Hắn hiểu ý nàng nên gọi
- Không được,uống cà phê không tốt,thêm một trà sữa,chè đồ đen nhá chị_Nàng phản bác và gọi như của mình
- Nhóc,em dám phản ý anh_Hắn nhìn chằm chằm nàng,nàng lấy tay che mắt hắn lại,1p sau mới thả ra
- Con trai gì đầu mà lạnh lùng thấy gớm,Học trưởng đừng nhìn em bằng ánh mắt ấy_nàng liếc xéo hắn làm hắn bật cười.
- Cô gái ngốc_Hắn gõ nhẹ đầu nàng
- Á,anh dám_nàng giận dỗi,hắn dúi dít xin lỗi
- Nhóc,cho anh xin lỗi mà,này,em giận thật hả?_Hắn xoa xoa đầu nàng,nàng thấy sự giận dỗi này có hơi trẻ con nhưng nàng cứ thích giận thế.
- Dạ,đồ của quý khách đây,chúc hai người ngon miệng_Chị phục vụ mỉm cười nhìn couple này,người con gái ấy giận dỗi,còn người con trai kia cổ đỏ dằm,chị khuyên nàng:
- Em à,dù sao bạn trai em cũng đã xin lỗi rồi,tha thứ cho nhau đi,lỡ bạn trai em giận thật thì hai người lại cãi vã nữa đó_Chị nói nhẹ,mặt nàng đỏ lên như cà chua chín,chị phục vụ cũng đi vào.
- Sí,nhờ chị phục vụ đó,không thì còn lâu_Nàng cúi đầu ăn,vẫn còn hơi ngượng một chút khi chị phục vụ nói hắn là bạn trai nàng,hắn nhéo cái má hồng hồng của nàng
- Mặt em đỏ vậy anh nhéo mãi thôi_Hắn cưng chiều,hắn có ý định lát đi biển sẽ tỏ tình với nàng.Một lúc lâu sau ăn xong thì nàng mới tìm bọn Khánh Ly.
- Cưng à_Khánh Ly gọi điện thoại cho nàng
- Bọn chị đâu hết rồi,sao em chả thấy ai vậy?_nàng ngơ ngác hỏi
- Ách,tại bọn em lâu quá nên bọn chị về trước rồi hìhì_Khánh Ly cười trừ

- Vâng, vậy lát nữa em bắt xe về cũng được _nàng cúp máy rồi lấy cốc chè đỗ đen của hấn về ăn không nhìn khuôn mặt hấn giờ trở nên hồng hồng.
- Thủy, lát đi biển với anh nhé! _Hấn hơi nhẹ giọng xuống và không còn lạnh lùng như trước rồi.
- Biển á, Vâng _Nghe đến biển mắt nàng sáng lên. Hấn đợi nàng ăn xong rồi đưa nàng ra biển, lúc này là 5h chiều nên hoàng hôn sắp xuống hai người có thể ngắm hoàng hôn, nàng chạy ra bãi cát, hai người ngồi ở bãi cát.
- Thủy _Hấn kéo tay nàng
- Dạ _nàng quay lại, hấn chiếm giữ luôn đôi môi của nàng, một lúc sau mới thả ra
- Làm bạn gái anh nhé _Hấn kéo nàng vào lòng, đặt cằm lên vai nàng thủ thủ
- Nhưng mà.....
- Anh biết em là bạn gái của Minh Quyền, nhưng mà chẳng phải trưa nay hai người chia tay rồi sao
- Vâng _Nàng vòng tay qua lưng hấn, nơi bãi cát, hai con người đang ôm nhau ngắm hoàng hôn.

6. Chương 8

Sau khi thành công tán đổ Thanh Thủy thì hấn đưa nàng về, trước khi về còn hôn phớt qua môi nữa chứ, làm nàng đỏ mặt đi vào nhà, còn hấn thì khỏi nói rồi, thấy nàng đỏ mặt thì vui biết bao.

- Ờ, Thanh Thủy, em với học trưởng sao rồi? _Khánh Ly nhảy qua chỗ nàng đang ngồi
- Thì là..... _Nàng ấp úng
- Ể lều, xấu hổ cơ _Nhật Lệ chọt chọt nàng
- Thôi, ghẹo nhau làm gì không biết, chắc em mệt rồi, lên phòng nghỉ đi _Phúc Đại Ca giải thoát cho nàng, dĩ nhiên nàng ngu gì mà ở lại để bị Khánh Ly và Nhật Lệ tra tấn nên đã chuồn nhanh và lẹ. Sau khi Thanh Thủy lên lầu rồi Phúc Đại Ca mới bình tĩnh và nhìn Khánh Ly và Nhật Lệ:
- Sao vậy anh? _Khánh Ly tò mò
- Hôm qua anh thấy một người phụ nữ cỡ trung niên, có vóc dáng và khuôn mặt gần như giống y với Thanh Thủy, đi điều tra thì anh mới biết là Giang Phu Nhân, vợ của chủ tịch tập đoàn GV
- Thì liên quan gì đến Thanh Thủy _Nhật Lệ quan sát hành động của Phúc Đại Ca
- Bà ấy có một đứa con thất lạc từ lâu lắm rồi, bây giờ vẫn đang tìm kiếm, theo thông tin tìm kiếm thì đứa bé có một cái bớt nhỏ ở vai y trang của Giang Phu Nhân vậy, anh đang lo, Thanh Thủy có khi nào sẽ là con của bà ấy không _Phúc Đại Ca tỏ vẻ lo lắng
- Thì mình kiểm tra, nếu Thủy có thì có nghĩa là Thủy là tiểu thư tập đoàn GV, còn nếu không có thì ngược lại, thế thôi, sao mà anh phải lo lắng vậy không biết _Khánh Ly thản nhiên, Nhật Lệ cũng đi về, bỏ Khánh Ly và Phúc Đại Ca ở phòng khách.
- Khánh Ly _Phúc Đại Ca gọi nhẹ, kéo Khánh Ly vào vòng ngực rắn chắc của mình, cô nàng nước lên nhìn Phúc Đại Ca bằng ánh mắt khó hiểu, mọi ngày á, động vào thôi đã cầu nhau rồi, bây giờ lại ôm người ta, chẳng nhẽ không đáng để khó hiểu
- Hả? _Khánh Ly có hơi thắc mắc
- Em, có phải mình nên kết thúc rồi không? _Phúc Đại Ca cúi xuống nhìn cô gái trong ngực mình

- Anh,sao anh lại nói thế,em làm gì khiến anh buồn à,em xin lỗi mà,anh đừng bỏ em đi được không?_Khánh Ly ôm chặt lấy Phúc Đại Ca,nước mắt rơi rồi.
- Không,anh nghĩ mình nên dừng lại thì hơn_Phúc Đại Ca gỡ tay Khánh Ly ra đứng dậy đi về phía cửa,mặc cho Khánh Ly gào ghét trong vô vọng,Thanh Thủy nghe thấy Khánh Ly khóc thì chạy xuống nhà,chỉ còn Khánh Ly quỳ rạp dưới đất,nước mắt rơi đầy mặt,Thanh Thủy chạy đến ôm Khánh Ly
- Chị Ly,sao vậy,Phúc Đại Ca đâu?_Nàng cố gắng trấn an Khánh Ly nhưng càng lúc Khánh Ly càng khóc nhiều hơn.
- Chị Ly,nín đi,sao vậy,đừng khóc mà_Phanh Thủy vỗ vỗ lưng Khánh Ly.Lấy điện thoại gọi cho Phúc Đại Ca
- Phúc Đại Ca,anh đang đâu vậy,chị Khánh Ly bị sao ấy,khóc từ nãy giờ rồi_Đầu dây bên kia nghe vậy có hơi đau nhưng vẫn tỏ ra không quan tâm,đáp hẳn một câu“Không quan tâm”rồi cúp rập máy,cách trả lời đó của Phúc Đại Ca thì Thanh Thủy cũng biết hai người chia tay rồi.Bỗng Khánh Ly đứng dậy,rời vòng tay của Thanh Thủy,gạt hết nước mắt rồi đi thẳng lên lầu.Thanh Thủy lắc đầu thở dài,chắc phải mấy năm thì Khánh Ly mới có thể quên Phúc Đại Ca hoặc có thể không thể quên,Thanh Thủy gọi hẳn xem Phúc Đại Ca có ở đấy không,mãi 2p sau mới có người bắt máy
- Lãnh Đắc Phong,cái đồ chết tiệt,sao lâu vậy anh mới chịu nhấc máy hả_Phanh Thủy quát qua điện thoại
- Nhóc con,chưa gì đã nhớ anh rồi hả?_Hắn ghẹo
- Nhớ cái đầu anh á_Phanh Thủy hơi đỏ mặt nhưng vẫn không quên quát hẳn
- Rồi,em không nhớ anh được chưa,vậy gọi cho anh có gì không
- À Phúc Đại Ca có ở đó không vậy?
- Ợ,Đắc Phong à,mày nói đi,sao tao lại hồ đồ như thế,ợ_Đầu dây bên kia có tiếng người say rượu.
- Đây,Phong,Phúc Đại Ca ở đấy hả?_Thanh Thủy nhận ra giọng Phúc Đại Ca nhưng vẫn hỏi để chắc chắn hơn
- Ờ,nó đang uống say quên trời đất luôn rồi
- Phiền anh đưa anh ấy về nhà hộ em với_Phanh Thủy hơi ngại khi phải nhờ vả Đắc Phong,bên kia“Ờ” rồi tắt máy.10p sau hẳn đã đưa Phúc Đại Ca về đến nhà rồi,Thanh Thủy hộ hẳn dìu Phúc Đại Ca lên phòng rồi lau mặt cởi giày cho Phúc Đại Ca,quay mặt lại thì thấy Đắc Phong,hắn vẫn đứng đó.
- Ủa,anh chưa về còn đứng đó làm gì?_Thanh Thủy lại gần Đắc Phong
- Anh nhớ em_Một câu thôi,làm Thanh Thủy đỏ mặt rồi bị một lực nào đó kéo về phía Đắc Phong rồi ngã nhào vào lồng ngực kia,Thanh Thủy cố đẩy hẳn ra:
- Muộn rồi đó,anh về đi,mai còn đi học nữa_Nàng cố đùn hẳn ra khỏi cửa rồi vẫy tay_Đi đường cẩn thận_Rồi lủi luôn,ở lại chắc bị Đắc Phong lườm cho cháy tóc mất

7. Chương 9

Sáng nay phải đi học nên Thủy dậy sớm,thay đồng phục rồi đi xuống nhà,cảnh tượng đầu tiên là Phúc Đại Ca cầm vali,Thủy đứng trên cầu thang,Phúc Đại Ca quay đầu lại

- Dọn đồ đi cưng_Phúc Đại Ca mặt lạnh,vì sao à,Khánh Ly bên cạnh,mà người nói chia tay lại là Phúc Đại Ca,Thủy “vâng” rồi đi lên lầu dọn đồ,lúc xuống thì không thấy Khánh Ly,chắc đi học rồi,Phúc Đại Ca bước nhanh ra xe,Thủy lê đít theo,cũng may nàng thông minh,biết trước ngày này sẽ xảy ra nên mang ít đồ.20p sau thì hai người đến biệt thự Lý gia.Mẹ nuôi của Thủy chạy ra kéo vali hộ Thủy

- Về rồi hả?mệt không?vào nhà nào,uống gì để mẹ lấy?_Mẹ nuôi quan tâm
- Mẹ từ từ,lấy hộ con hai cốc nước cam nhé,camon mẹ_Thủy cười rồi nhìn qua mặt đen như đất nồi của Phúc Đại Ca cười hì hì.
- Em đấy nhá,giờ mẹ không xem anh là con nữa rồi_Phúc Đại Ca đổi
- Ấy,mẹ ơi,Phúc Đại Ca bị gì đây này_Thủy la lên,mẹ nuôi chạy ra
- Phúc,bị gì đấy con?_Mẹ nuôi lo lắng,Thủy nhìn Phúc Đại Ca rồi cười
- Mẹ,lát mang đồ lên phòng hộ con với,Phúc Đại Ca,em muôm học rồi,cho em mượn cái xe_Thủy đeo balo vào rồi chìa tay xin xe của Phúc Đại Ca,anh cũng đưa cho,Thủy đi xe bằng tốc độ nhanh nhất có thể 140km/h,23p sau dừng ở cổng trường,chạy vào lớp nhưng mà va trúng ai đó,ngã xuống đất,ngước mặt lên nhìn thủ phạm.
- Pppphong_Thủy ấp úng,hắn đưa tay ra kéo Thủy lên
- Tiết hai rồi cô nương_Hắn hơi lờm lờm nàng
- Ahi,tại Phúc Đại Ca ấy chứ_Thủy cười,nàng thấy hôm nay hắn bảnh hơn ngày thường,tóc hơi xanh dương,đồng phục trường là áo sơmi,quần tây đen,mặc giày thể thao,còn có gì gì đó lạ hơn nữa,nhưng mà đếch biết được.
- Em vào phòng hội đồng đi,để anh lên xin GV_Hắn nói xong quay đi như kiêu giận ý,Thủy cũng không để ý rồi đi thẳng phòng hội đồng,ngã người ra ghế,thả balo ra cầm lấy bánh trên bàn về ăn,không quan tâm Tiến Thành đang đơ.
- Nay_Tiến Thành quát,Thủy ngước lên nhìn_Ai cho cô vào đây?
- Là Học trưởng iu dấu Lãnh Đắc Phong_Thủy thần nhiên trả lời,Tiến Thành ngớ người,“không phải chứ,hôm nọ mới cảm thấy thú vị mà giờ đã đồ rồi”Tiến Thành nghĩ rồi “à” một tiếng,lúc đó hắn đi vào nhìn Thủy một cái rồi ngồi xuống ghế.
- Thủy_Hắn gọi làm Thủy giật mình nhìn hắn,đôi mắt tròn long lanh nhìn hắn khó hiểu,mới đó đã giận rồi sao,hay là vụ tối qua.
- Ấy,để tôi ra ngoài,không hai người làm gì lại....._Tiến Thành lủi đi mất
- Aaaanh gọi em_Thủy ấp úng
- Anh ăn thịt em à mà em sợ_Hắn cầm quả táo nhỏ trên bàn ném Thủy,nàng lườm hắn,hắn cười.
- Đồ điên_Thủy mắng lại
- Em nói ai điên,hửm?_Hắn qua chỗ Thủy bằng tốc độ bàn thờ,kéo tay Thủy.
- Ách,em xin lỗi mà,em có nói anh đâu,Phong đẹp trai_Thủy nhìn hắn bằng ánh mắt cún con,hắn phì cười rồi ôm Thủy vào lòng làm người được ôm đổ mặt.
- Anh có tin vui cho em đây_Hắn xoa đầu Thủy
- Gì gì gì?_Thủy ngước đầu lên hỏi....

8. Chương 10

- Là....._Hắn cố kél dài ra để Thủy cảm thấy hồi hộp
- Aizo,học trưởng đẹp trai,đa tài,cao lãnh,vân vân và mây mây,nói đi mà_Thủy trưng mặt cún ra kết hợp lay lay tay hắn rồi tự làm mình sồn gai ốc.

- Ừm, thì là....._Hắn vẫn cố chọc tức nàng, cơn thịnh nộ của nàng lên đến đỉnh bắt đầu nhéo tay rồi mũi, vân vân và mây mây của hắn.
- Chịu nói chưa hả?_Thủy nhéo tay hắn một cái rõ đau nữa
- Rồi rồi, chắc em biết Giang Phu Nhân chứ?
- Không
- Bà ấy tìm con thất lạc mười mấy năm, bà ta có phần giống em một chút, nhưng theo thông tin để tìm kiếm thì con gái bà ấy có một cái bớt nhỏ ở vai, em có muốn thử một lần?_Hắn nghiêm túc nhìn nàng
- Giang Phu Nhân à, vậy anh hẹn họ em nhé?
- Ok_Hắn dí đầu nàng rồi mỉm cười để nàng xoa xoa cái trán bị hắn dí rồi trừng mắt.
- Đồ điên_Thủy quát xong xách balo rồi chạy về lớp, hên cho Thủy, bây giờ đang ra chơi, chạy vào lớp làm cả bọm nổ người
- Con điên, mày chui đầu mà bỏ hai tiết vậy?_Vũ Hoa vừa ăn vừa hỏi làm mất hình tượng
- Phòng hộiiiii..., à mà thôi, đi chơi một xíu_Thủy lờ miệng nói
- Ờ, lên phòng hội đồng hả? làm gì ở đó?_Vũ Hoa ném bịch bánh cho bạn đằng sau rồi qua hỏi Thủy với sự vui mừng
- Học trưởng nhờ đi phô tô C.L.G ý_Thủy nằm dài ra bàn làm Vũ Hoa mất cả hứng
- Ờ, con Thủy, mày với hotboy Minh Quyền chia tay rồi hả, sáng nay thấy ông cầm tay con nào vào trường ể_Con lớp phó nói to lên như muốn công khai rằng Thủy và Quyền chính thức chia tay
- Ờ, chiều qua_Nàng đáp ngắn gọn làm cả lớp ồ lên.

Reng Reng Reng

Chuông báo hiệu hết giờ ra chơi đồng nghĩa với vào lớp, bà giáo dạy Văn ông a ông ọ bước vào lớp, cả lớp đứng dậy mà mỗi Thủy không đứng làm bà ta tức sôi máu

- Thanh Thủy, em không coi tôi là giáo viên đúng không, em coi tôi là không khí à, em có xem các thầy cô giáo như chúng tôi ra cái gì không hả? Em làm thế mà được à,....._Bà giáo xả một tràng, lúc đó hội học sinh đi qua, hắn thấy bà giáo tức giận chứ ai đó thì ngó vào
- Em chào cô, có chuyện gì vậy?_Hắn lễ phép chào, hình như từ hôm qua thì phải, hắn lễ phép, nói nhiều hơn và cười hơi nhiều
- Hội học sinh đây à, em xem, giáo viên vào lớp mà học sinh nằm dài ra đấy, thử hỏi có học sinh nào mà khinh thường giáo viên vậy không chứ_Bà giáo cạy hội học sinh ở đây thì mách lẻo
- Thanh Thủy_Hắn gọi, Thủy thấy có người gọi thì ngược lên, hóa ra là hắn
- Phong Học trưởng, gọi em?_Thủy vẫn hơi buồn ngủ nên vừa nói vừa ngáp
- Em lên phòng hội đồng_Hắn giả vờ lạnh giọng làm Thủy vui sướng khi thoát khỏi bà giáo này.
- Dạ_Thủy tung tăng đi lên phòng hội đồng, bà giáo thấy có người bên mình thì vui sướng nên cho học sinh nghỉ tiết, bà giáo vừa mới ra khỏi cửa thì lớp nháo nhào lên. Còn về phần Thủy, nàng đến phòng hội đồng thì lăn ra ghế sofa mà nằm.
- Aizzz, chắc học sinh mang tên Thủy đây có duyên với phòng hội đồng thế nhỉ_Tiến Thành gác chân lên bàn của mình, ung dung thử trà mới
- Dĩ nhiên_Thủy lẳng lơ đáp lại
- Thủy_Hắn lạnh giọng gọi
- Ủa, Phong Học trưởng đa tài cao lãnh siêu đẹp trai gọi em đây có việc gì ạ_Thủy mở miệng ra là ngọt sớt, Tiến Thành nổi da gà

- Không có gì_Hắn mỉm cười đi ra ngoài
- Thiên chúa ơi,người hãy nói với con là mơ đi,trời ơi,Lãnh Đắc Phong hắn ra cười,trời ơi_Tiến Thành như không tin vào mắt mình,lần đầu tiên anh thấy hắn cười với một người con gái hỏi sao không hú hồn
- Tâm thần_Thủy quăng lại một câu rồi đi về lớp,tại lớp nàng đang nhón nháo.
- Thừa thầy,em xin vào lớp_Thủy lễ phép với ông thầy chủ nhiệm này,cũng đúng,vì ông ta là chú của Minh Quyền đồng thời là chú của hắn
- Rồi,Ok,mời em bước vào lớp_Thầy Kỳ-GVCN của lớp nàng.....

9. Chương 11: Nhận Lại Ba Mẹ

Thầy Kỳ nhìn Thủy mà nói,Thủy tung tăng bước vào lớp,chỗ mình có người ngồi thì lườm Vũ Hoa,quay sang thầy Kỳ

- Thầy,chỗ em mà thầy_Thủy như cún con mà méc
- Là học sinh mới,chắc nãy em lên phòng hội đồng nên không biết,thôi lên lên bàn đầu này ngồi đi_Thầy Kỳ chỉ vào chỗ bàn đầu đối diện với bàn giáo viên.
- Thầy bênh học sinh mới_Thủy bĩu môi rồi đi vào chỗ mà thầy Kỳ chỉ
- Kiểu này,đây là Thủy,chắc nãy em không thấy,lớp trưởng của lớp mình,hai em làm quen nhé_Thầy mỉm cười nhẹ nhìn Kiều
- Chào,mình là Lâm Nhã Kiều,hân hạnh_Nhã Kiều vênh mặt lên nói
- Chội ôi,học sinh mới à,chắc là sắp thăng chức làm hotgirl rồi đấy bạn,mình Lý Thị Thanh Thủy_Thủy nói bằng giọng khinh khỉnh làm cả lớp cười ầm lên,hên cho lớp này là Thầy Kỳ làm chủ nhiệm.
- Thôi,cả lớp mở sách Toán ra học_Thầy Kỳ hiền hòa nói,cả lớp nghe thấy chữ Toán thì than trời than đất.
- Thầy ơi,dậy qua loa thôi thầy
- Thầy ơi,khó lắm thầy ơi

.....

Đủ thể loại than,Thầy Kỳ cười nhìn cái lớp này,gõ gõ nhẹ thước kẻ

- Các em không học à,để thầy gọi thầy Hoan lên dạy nhé_Thầy Kỳ lấy Thầy Hoan ra dọa,cả lớp nghe thấy tên thầy Hoan thì nuốt nước bọt ừng ực,ai mà chả biết,học thầy Hoan thì có mà đâm đầu xuống đất.
- Tụi mày mở sách ra nếu không muốn Thầy Hoan dạy_Thủy quát,cả lớp mở sách vở ra theo lời Thủy
- Rồi,Ok,chép bài....._Thầy Kỳ vừa nói vừa ngoáy một lúc bằng chày chữ làm cả lớp ỉu xiu cầm bút ngoáy

RENGGGGGGGGGGGGG

- Lớp nghỉ_Thầy chưa nói hết câu mà lớp đã hòa ra ngoài phân nửa rồi,Thầy lắc đầu cười vì cái sự nhí nhố của team học sinh lớp này...

Thủy tung tăng về nhà,tối nay sẽ là ngày mà Thủy hẹn gặp Giang Phu Nhân,trời,nghe hắn kể mà Thủy cười lăn lộn,Giang Phu Nhân nghe thấy có người giống mình mà bắt phải hẹn gặp tối nay,làm Thủy chả chuẩn bị gì cả,bống đầu điện thoại reo,cầm máy lên xem,là hắn,Thủy bắt máy

- Dạ?
- Em về chưa?

- Mới vừa về đến, And you?
- Anh đang ở trường_ Hân ngao ngán nói
- Ô, giờ này còn chưa về, chắc lại gặp gỡ em học sinh mới chứ gì_ Thủy giả vờ nói trong tức giận
- Diên à... Anh Phong, mình về đi_ Hân chưa kịp nói xong về sau thì giọng thánh thót của Nhã Kiều chặn lại
- Đây, còn chối, thôi em cúp máy đây, bai_ Thủy lườm hân qua điện thoại rồi cúp máy luôn, chẳng hiểu sao, lúc nghe thấy giọng của con oanh vàng Lâm Nhã Kiều qua điện thoại của hân thì tim của cô có hơi nhói, suy nghĩ một lúc thì cô đi tắm rồi trang điểm một xíu để đi gặp Giang Phu Nhân. 10p sau, cô đi ra từ nhà tắm rồi soi mình trong gương, một chiếc váy màu trắng ngang đùi được cô khoác lên người tôn lên làn da trắng muốt, mái tóc để xõa, mái che đi phần trán rỗ của cô, chân xỏ đôi dây vans màu đen, bước xuống nhà thấy Phúc Đại Ca và Khánh Ly ôm nhau ở đấy, cô bĩu môi
- Mới hôm qua còn khóc lóc này nọ, trời ơi, bây giờ ôm ấp nhau nhìn mà chướng mắt_ Thủy lườm hai người họ rồi định gọi mẹ nuôi ra nhưng sức nhớ bà qua Mỹ rồi
- Kệ chị_ Khánh Ly lườm Thủy
- Em đi đâu à?_ Phúc Đại Ca thấy cô ăn mặc gọn gàng thì hỏi
- À, em gặp Giang Phu Nhân, bà ý có khả năng là mẹ của em nên em gặp, về em kể sau_ Cô bước ra ngoài cửa đi thẳng đến quán cafe mà Giang Phu Nhân hẹn. 15p sau cô có mặt ở quán mà Giang Phu Nhân hẹn- Minh Hạc, đây là quán mà cô hay đến, đồ ăn ở đây tuyệt vời luôn, quán này phải đứng đầu thành phố này. Cô đẩy cửa bước vào trong, theo hân cho biết thì Giang Phu Nhân ngồi ở bàn số 11, cô lần bàn số 11. Từ xa, cô thấy một người phụ nữ khá là giống mình, chắc tầm 40 nhưng vẻ đẹp kiều xa làm bà giảm đi hơn chục tuổi, cô lại gần
- Dạ, chào bác, có phải là Giang Phu Nhân không ạ?_ Thủy lễ phép, người phụ nữ kia ngẩng lên, trước mặt bà là một cô thiếu nữ có bản sao khuôn mặt của bà, bà mỉm cười hiền hậu
- Là ta, con là Lý Thị Thanh Thủy?_ Bà hỏi ngược lại
- Là con_ Thủy ngồi đối diện với bà
- Không muốn tốn thời gian của đôi bên nên ta vào việc chính, chắc con cũng biết ta đang tìm con gái thất lạc và Phong cho rằng con sẽ là con của ta
- Vâng
- Con nhìn cũng giống ta nên khả năng sát suất rất cao, còn về phần cái bớt, con có thể cho ta xem chứ?_ Bà mỉm cười nhìn bản sao trước mặt, cô vạch vai áo ra cho bà xem, bà mừng rỡ ôm lấy cô
- Con gái_ Bà rơi nước mắt ôm lấy đứa con gái xa cách bao nhiêu năm của mình, cô cũng ôm lấy bà mà khóc
- Mẹ_ Cô gọi mẹ là bà sung sướng....

10. Chương 12

Trò chuyện cùng mẹ ruột một lúc thì cô mới biết mẹ mình tên Hà Thúy Hạnh, ba cô tên Hoàng Minh, còn tên trong giấy khai sinh của cô là Hoàng Hà Hạnh Quỳnh là tên ông cố đặt cho cô trước khi qua đời

- Quỳnh, mẹ xin lỗi, vì lúc trước con bị bắt cóc, họ mang con đi không đòi tiền nên ba mẹ không biết đường mà tìm, đến bây giờ ba mẹ mới tìm được con, mẹ xin lỗi_ Bà Hạnh sụt sịt nước mắt nói
- Không có gì đâu mẹ_ Cô mỉm cười nhìn bà Hạnh rồi nhìn đồng hồ
- Con về đi, hai ngày nữa mẹ qua đón, bây giờ mẹ phải đi báo tin với ba con_ Bà Hạnh lau vội nước mắt rồi ôm cô một lúc mới thả ra, luyến tiếc nhìn cô rời đi. Đi trên đường cô cứ nửa vui nửa lo, vui vì đã tìm lại ba

mẹ được, vui vì không biết mẹ nuôi sẽ phản ứng thế nào, đáp bay suy nghĩ ra cái trí óc non nớt của mình, cô gọi cho hấn

- Anh đây, mới đó đã nhớ anh rồi_ Hấn nói với giọng sến súa hết chỗ nói
- Mẹ ơi, nổi hết da gà con rồi_ Cô giả vờ than
- Ủm, thế nào rồi hả?_ Anh đề cập vấn đề chính
- Nói sao nhỉ?_ Cô giả vờ lơ đãng
- Phải hay không?_ Hấn nhấn mạnh
- Phải_ Cô nói trong nửa vui nửa buồn
- Sao nghe giọng em buồn vậy_ Hấn lo lắng hỏi
- Aizo, không sao, em đang ngoài bãi biển này_ Cô nói với giọng như cần hấn ở bên cạnh ngay liền và lập tức, hấn không trả lời cúp máy ngay và luôn. Cô bỏ giày ra đi trên bãi cát, cát mát mát ở chân làm cô cảm thấy vui hơn một chút, bỗng từ đằng sau, một vòng tay luồn qua eo cô, ôm cô từ phía sau, hương bạc hà là cô biết ngay là hấn
- Sao không vui vậy nhóc?_ Hấn tựa cằm lên vai cô, vì cô thấp hơn nên hấn phải cúi xuống, phả hơi vào lỗ tai làm cô thấy nhột.
- Không phải em đang rất vui sao_ Cô mỉm cười vượt gương mặt hấn, da hấn mịn lăm, như kiểu hôm nào cũng tắm sữa nọ ý, da hấn sờ thích làm cô không muốn thả tay
- Sao? Da anh mịn đến nỗi không muốn thả tay rồi à?_ Hấn cười gian tà
- Tự luyện_ Cô thả tay ra, hấn nói lỏng bàn tay làm cô cảm thấy hụt hẫng, nhưng rất nhanh hấn kéo tay cô đi trên bãi cát
- Anh nghĩ sao về cái tên Hoàng Hà Hạnh Quỳnh?_ Cô đi theo hấn, miệng thì hỏi, chân bước theo hấn, đi như không có điểm dừng
- Hoàng Hà Hạnh Quỳnh? Tên hay, có sức hấp dẫn, có sự góp mặt của Hà Hạnh trong Hà Thùy Hạnh và Hoàng là họ của ba em, còn cái tên Quỳnh thì..._ Hấn không nói nữa mà thay vào đó là nhún vai, cả hai đều im lặng, từ xa, một trai một gái nắm tay nhau bước trên bãi cát, ánh nắng chiều tà tạo nên một bức tranh hoàn mỹ. Đang dạo trên bãi cát thì cô dừng lại, ngồi xổm xuống (theo cách mặc váy không bị hở), hấn không đi được nên quay mặt lại, khuôn mặt cô bây giờ nhăn như khi ăn phải ớt, tay phải nắm tay hấn, tay trái đập đập đầu gối, hấn ngồi xuống cùng, ngắm cô, cái miệng chum chím lại như một mồi được tó một chút son, mái tóc bị gió hơi động tạo nên một bức ảnh tuyệt đẹp, hấn lấy điện thoại chụp lại rồi mỉm cười, hấn hơi nghiêng người trước mặt cô
- Leo lên anh công_ Hấn ra lệnh, cô mỉm cười mà leo lên, dù sao thì chân cô cũng mỏi rồi, tay trái hấn cầm đôi giày của cô, tay phải hấn đỡ cô từ đằng sau như sợ cô ngã,
- Phong, em đói rồi_ Cô ghé tai anh nói nhỏ như sợ anh cười
- Vậy mình đi ăn_ Hấn đi về phía nhà hàng cách đó không xa, công cô đi về phía trước, hấn cười hiền hậu, chỉ có bên cạnh cô, hấn mới thực sự hạnh phúc, dù chưa quen nhau bao lâu, nhưng hấn mãi nguyên lắm rồi, chỉ có cô, làm hấn không lạnh lùng như trước, chính cô, đã thay đổi cuộc đời hấn. Hấn đẩy cửa bước vào, đến bàn cô leo xuống từ lưng hấn, hấn ấn cô xuống ghế rồi mặc giày vào cho cô.
- Phục vụ_ Hấn vẫy tay gọi
- Xin chào quý khách, đây là meun của quý khách, mời_ Anh phục vụ đưa meun cho hấn, hấn đưa cho cô, cô chọn món, toàn món cô thích ăn, không để ý hấn ăn được hay không.
- Đùi gà chiên, một bánh pizza, cá hầm, hai ổ bánh mì, một chai tương, 6 cái xúc xích_ Cô đọc những món mình thích lên, anh phục vụ ghi vào rồi lúi vào trong. Một lúc sau phục vụ bê đồ ăn ra

- Chúc quý khách ngon miệng_Anh ta lui đi mất.Cô lấy que xiên xúc xích rồi bóp tương ớt lên đưa đến miệng hân
- Nói aaa đi nào_Cô như bón trẻ con mà cứ dục hân ăn,hân cũng há miệng mà cắn miếng xúc xích khùng của cô
- Ăn đi nè_Hân đưa miếng piza vào miệng cô,họ vừa nói vừa ăn cũng có đùa một chút,khách trong nhà hàng phải ghen tị vì cặp đôi trẻ con này,ở một nơi khác trong nhà hàng,con mắt giận dữ cùng ghen tức đang nhìn hai người mà không ai hay biết.....

11. Chương 13-14-15

Ăn xong hân lấy khăn giấy ân cần lau miệng cho cô

- Muộn rồi,anh đưa em về_Hân đứng dậy kéo cô đi,cô bước theo hân,đếm từng bước chân một đến khi ra đến nhà xe,thấy cô như không hồn hân hôn phớt qua môi cô làm cô giật mình rồi xấu hổ.
- Lên xe đi_Hân galant mở cửa xe cho cô rồi mới vòng qua bên kia để chui vào xe,20p sau hân dừng trước cửa nhà Phúc Đại Ca,rồi xuống xe đi mở cửa cho cô
- Nhớ ngủ sớm,nghe chưa_Hân véo mũi cô,cô xoa xoa cái mũi bị hân véo đến ửng đỏ của mình
- Mới 7h bỏ_Cô bĩu môi
- Vậy là em chống đối lại anh?_Hân nheo mắt nhìn cô
- Em nào dám_Cô như giận dỗi quay mặt đi
- Thủy,anh xin lỗi mà,hay anh chở em đi ăn chè nhá?_Hân định kéo tay cô đi mà cô giật lại
- Muộn rồi,em vào nhà đây,bye bye_Cô vẫy vẫy tay bước vào nhà mà bị hân kéo lại,bị bắt ngờ nên cô ngã nhào vào vòm ngực rắn chắc của hân
- Nhớ ngủ sớm,mai dậy sớm còn đi học,anh qua đón,nhớ chưa?_Hân xoa xoa đầu cô
- Người ta biết rồi,anh thật là đáng ghét_Cô nũng nịu đánh nhẹ anh,với giọng nũng nịu như vậy thì dĩ nhiên bị hân hôn rồi.
- Ngủ ngon_Hân thả cô ra để cô vào nhà rồi mới quay xe đi về.Vào nhà cô thấy mẹ nuôi ngồi đợi cô về
- Thưa mẹ,Phúc Đại Ca,con mới về_Cô lại ôm mẹ nuôi rồi qua hôn nhẹ lên má Phúc Đại Ca như hằng ngày
- Sao rồi?_Mẹ nuôi hỏi cô,ngắn gọn như vậy nhưng cũng đủ để cô hiểu,cô gật nhẹ đầu để xác minh
- Haizzz_Phúc Đại Ca thở dài
- Vậy khi nào họ qua đón con?
- Dạ,hai ngày nữa_Cô sắp khóc mà đáp lại,Phúc Đại Ca ôm lấy cô,thật lâu sau mới thả ra
- Anh biết em tìm được ba mẹ rồi thì phải qua đó ở,anh và mẹ không chuẩn bị gì cho em được nhưng là hãy nhớ,có chuyện gì thì về tìm,anh và mẹ lúc nào cũng sẵn lòng đón em trở về_Phúc Đại Ca cũng sắp khóc khi biết cô sắp phải xa anh và mẹ
- Thôi,có gì đâu mà khóc,Thủy nó tìm được ba mẹ là chuyện vui mà_Mẹ nuôi mỉm cười hiền hậu
- Mẹ nuôi,nhưng là con phải lấy tên Hoàng Hà Hạnh Quỳnh,vì đây là tên ông cố đặt cho con trước khi qua đời,nên con không thể lấy tên Lý Thị Thanh Thủy mà mẹ đặt cho con được_Cô cúi gằm đầu không dám ngẩng lên,mẹ nuôi mỉm cười khua khua tay

• Không có sao, mẹ hiểu mà, thôi con mệt rồi thì đi ngủ đi, mai còn phải đi học nữa. Nghe mẹ nói vậy cô cũng đi lên lầu trong tình trạng thất thần. Mới lên đến cửa phòng thì điện thoại reo, hiện hai chữ nho nhỏ “Phong Hâm”, cô mỉm cười bắt máy

• Em chưa ngủ nữa? _ Rất nhanh bên kia vang lên giọng trách móc

• Aizo, em còn chưa cả vào đến phòng ý

• Ủ, vậy không làm phiền em nữa, heo ngủ ngon

• Thăn kiu, khỉ ngủ ngon

“Tút Tút Tút”

Cô bước vào phòng, thay quần áo rồi leo lên giường ngủ đến sáng. Ánh sáng ban mai lọt vào phòng, chiếu thẳng vào con heo ngủ lì lợm, cô bị ánh sáng đánh thức thì khẽ cau mày rồi nhìn đồng hồ, đi làm VSCN khoác balo rồi xuống nhà. Mới đến cầu thang mà bị mùi đùi gà chiên sộc vào mũi

• Oa, mẹ nuôi, ngon quá đi. Cô lại bàn rồi cúi xuống ngửi

• Ăn lẹ còn đi học, để Phúc nó đưa con đi. Mẹ nuôi cầm bát gấp đùi gà cho cô

• Dạ thôi, mẹ cho con xin hai cái. Cô cầm hai cái đùi gà chiên bỏ vào túi rồi đi ra cổng, hần đứng đó trong bộ đồng phục của trường làm cô ngất ngây

• Con heo lười. Hần quay mặt lại khẽ mắng cô, cô chui tọt vào trong xe, hần cũng chui vào, cô xé thịt đưa hần ăn, rất nhanh sử lý xong hai cái đùi gà

• Hôm qua mẩu giờ em mới ngủ? _ Hần lái xe chậm chậm mà miệng không quên hỏi cô

• Sau khi anh tắt máy được 10p. Cô cười cười

• Con heo lười. Anh gầm nhẹ

• Hôm nay em muốn chôn học. Cô nhìn hần bằng ánh mắt long lanh, tay lay tay hần, hần quay lại nhìn cô khẽ chau mày lại, cô biết hần không đồng ý nên thôi. 10p sau đến trường, cô nhảy xuống xe mà không thèm chào hần một câu, đi thẳng về lớp, vừa vào đến cửa lớp thì bị xô nước ở đâu đó xuống người, cả lớp giật thót tim, có mỗi Nhã Kiều là hã hê. Cô không quan tâm, ước như chuột lọt đi về chỗ ngồi mặc kệ cả lớp hỏi han.

• Mày không sao chứ? _ Vũ Hoa hỏi han

• Tao không sao. Cô lơ đãng trả lời, bây giờ tên Lâm Nhã Kiều vinh danh trong danh sách hotgirl No.1 của trường, bề ngoài thì tỏ ra thùy mị, dịu dàng, duyên dáng, bên trong thì chứa biết bao nhiêu là thủ đoạn. Cô đi lên sân thượng, đứng cạnh lan can, để gió thổi vào người, khoảng 10p sau thì quần áo khô gần hết, cô đứng nhìn về nơi xa xăm, bỗng có một lực nào đó đùn cô làm cô ngã xuống, may mắn thay là tay cô bám được vào lan can, thân thể cô treo lủng lẳng, nơi này bị hàng cây khuất đi nên không ai thấy, cô thầm cầu xin hần có thể cứu cô ngay bây giờ, cô sợ. Hần có linh cảm không may, chạy lên lớp học của cô

• Thủy đâu? _ Hần tùy tiện hỏi

• Boss cúp tiết, hình như lên sân thượng. Lớp phó kỉ luật đáp. Hần chạy nhanh lên sân thượng, không thấy ai, hần hụt hẫng định quay đầu thì thấy một bàn tay nhỏ bé bám ở lan can, hần chạy ra thì thấy cô

• Phongggggg. Cô gần như ngất đi, tay đã ửng đỏ, hần cầm lấy cổ tay cô mà kéo lên, chỉ cần chưa đến 2p hần đã kéo cô lên được, cô xà vào lòng hần nức nở, hần ôm lấy thân hình nhỏ bé của cô.

• Phong, em sợ, hức hức, có ai đó hức đẩy em hức hức. Cô nói không thành câu

• Đừng lo, anh sẽ luôn bảo vệ em. Hần nói chắc nịch như chúng tỏ điều gì đó làm cô an tâm hơn.

• Em sợ lắm, huhu. Cô ôm hần chặt hơn, khóc to hơn.

• Ngoan nào, nín đi anh thương, không phải em mạnh mẽ lắm sao, sao giờ lại khóc như trẻ con vậy. Hần xoa xoa đầu cô, cúi xuống nhìn cô nép trong lòng mình, anh khẽ cười.

- Hứ,ứ chịu_Cô nghe thấy hấn bảo mình trẻ con thì thả ra,nước mắt nước mũi tèm nhem,đôi môi quệt son màu đỏ đất khê chu như bất mẫn.
- Rồi rồi,con heo lười lớn lắm rồi_Hấn lắc đầu cười vì cái sự trẻ con của cô.
- Sí_Cô hơi lườm anh rồi đi ra ghế ngồi,hấn đi theo,ngồi xuống ghế,hấn ôm cô,chợt thấy quần áo của cô hơi ẩm ẩm,anh đỏ mặt tức
- Tại sao quần áo lại ướt?_Anh kìm chế sự phẫn nộ của mình,sợ sẽ làm gì đó chút giận lên cô.Cô kể lại chuyện hồi sáng cho hấn nghe,hấn cau chặt mày lại,ôm chặt cô hơn
- Phong,người ta khụ ngạt thở khụ khụ_Cô bị hấn ôm chặt đến nỗi suýt không thở được,hấn thấy cô ho thì nói lỏng một chút nhưng không có ý định buông.
- Bây giờ đi đâu không?_Hấn cưng chiều cô,muốn dẫn cô đi chơi một ngày
- Có,shop thời trang Mai Nguyễn_Cô vui sướng nói.Shop thời trang Mai Nguyễn nổi tiếng ở thành phố A,nơi mà cô muốn đi lâu lắm rồi mà quên,giờ hấn nói cô lại nhớ nên ngỏ ý muốn đi luôn.
- Ôkei_Hấn đứng cầm tay cô đi xuống,cả trường nhón một phen,nguy cơ Học Trường cao lãnh là hoa có chủ,mà chủ lại là em gái của Phúc Đại Ca,bỏ lời bàn tán ngoài tai,hấn kéo cô đi về lớp để lấy balo.....

12. Chương 16

Lấy balo cho cô xong thì hấn lại kéo cô ra bãi xe,cô không cần hấn mở cửa cho mà tự chui vào,hấn mỉm cười khi thấy sự ngoan ngoãn như mèo nhỏ của cô,hấn lái xe đến Shop thời trang Mai Nguyễn,hấn ôm eo cô đi vào như thể chứng minh cô là của hấn vậy,cô lườm hấn

- Bỏ người ta ra_Cô đánh nhẹ vào tay hấn,cô không biết cô làm vậy hấn càng được đà mà lấn tới,hấn xiết chặt hơn,cô lườm hấn rồi cũng mỉm cười bước vào
- Mèo nhỏ,muốn mua gì nào?_Hấn cúi xuống nhìn cô
- Son,giày,áo,sách_Cô kể bốn thứ mà mình muốn mua,hấn đưa cô tới quầy mỹ phẩm,từng loại son được sắp từng hàng,cô sờ sờ,loại nào cô cũng muốn mua,cô chỉ nhân viên lấy son 3ce màu đỏ đất với cam đất,babe sexy màu hồng đào,mac màu đỏ đất,tutu ba màu,Gy Trần màu đỏ tươi,Rose màu đỏ hồng,nhân viên đưa túi son cho hấn,hấn đi vào quầy quần áo,cầm hai cái áo phông đôi lên giơ trước mặt cô,là áo chữ Q&P,cô nhìn hai cái áo như muốn ăn tươi nuốt sống vậy,hấn đưa cho nhân viên,lại đến quầy giày,cô nhìn chằm chằm cái nào thế là lại bỏ qua
- Ủa,em nói muốn mua giày mà?_Hấn nhìn cô,cô kéo tay hấn đi,vừa đi vừa nói chuyện,vòng quanh shop chán rồi lại đi ra bàn uống nước,lúc đứng dậy cô không đứng được vì cái chân mỏi hết rồi
- Phong_Cô gọi khê,hấn quay đầu lại nhìn
- Gọi anh?
- Em mỏi chân lắm rồi,không đi nổi nữa_Cô như mèo nhỏ giật giật tay hấn
- Lên đây anh công_Hấn ngồi xổm trước mặt cô để cô leo lên,cô chần trừ rồi leo lên lưng hấn,hấn một tay nắm tay cô;một tay đỡ cô từ sau,ai đi vào shop này cũng phải nhìn,cô tựa vào lưng hấn cảm nhân hơi ấm từ hấn,bất chợt cô thấy hai balo đôi
- Phong,kìa_Cô chỉ hai cái balo đôi,hấn lại đó bảo nhân viên lấy bỏ vào túi rồi ra quầy thanh toán.Cô nhân viên đi từ sau họ nãy giờ đặt túi đồ mà họ đã chọn lên,cô thấy mẹ mình ngay bên cạnh thì gọi
- Mẹ_Bà Thùy thấy có người gọi nên quay mặt lại thấy cô ở trên lưng hấn,hấn quay mặt lại rồi thả cô xuống
- Chào bác_Hấn lễ phép chào bà Thùy nhưng tay cứ nắm tay cô

- Quỳnh_Bà Thùy lại ôm lấy cô,thả cô ra rồi nhìn xuống tay hai đứa bà mỉm cười
 - Phong là bạn trai của Quỳnh à cháu?
 - Dạ_Hắn lễ phép còn cô thì mặt đỏ ửng lên
 - Mẹ tới đây mua đồ à?_Cô hỏi han chút xíu
 - Mẹ tới mua chút đồ thôi mà,mà sao hai đứa không đi học lại đi chơi?_Bà nheo mắt lại
 - Tụi cháu nghỉ một ngày ạ_Hắn mỉm cười xã giao
 - Ủ,vậy để bác thanh toán cho_Bà đưa thẻ ngân hàng cho tên vệ sĩ đằng sau để thanh toán
 - Thôi bác,bác làm vậy kì lắm,cháu đưa Thủy chơi sao để bác thanh toán được_Anh ngăn lại
 - Ủm,vậy hai đứa đi chơi vui vẻ nhé,mẹ về nha Quỳnh_Bà hôn lên má cô rồi sải bước đi,cô suýt ngã vì cái chân tê của mình may mà hắn đỡ
 - Dạ,của quý khách Hoàng Hà Hạnh Quỳnh là 10.000.000 ạ_Cô tiếp tân thanh toán vang lên,hắn công cô đi qua lấy đồ thanh toán rồi ra xe
 - Con heo lười_Hắn giả vờ than mệt vì cô nặng,nhưng mà thật ra công cô nhẹ như phao ý
 - Nặng đâu ra_Cô hiểu ý hắn nên đáp
 - Sắp gãy lưng anh rồi_Hắn giả vờ mệt rồi lấy tay vỗ vỗ lưng
 - Chội ôi,tội anh thế,yêu anh lắm cơ_Cô qua đập đập lưng để hắn bớt mỏi
 - Hửm?_Hắn mỉm cười tà ác
 - Dạ?_Cô không hiểu gì mà hỏi ngược lại,chợt nghĩ đến câu lúc nãy mà cô nói“Yêu anh lắm cơ” rồi đỏ mặt.
 - Nói lại đi_Hắn cố ghẹo cô
 - Không_Cô cúi gằm đầu phản bác
 - Nói
 - Không
 - Nói
 - Người ta ứ chịu,không nói là không nói_Cô phồng má chu môi bất mãn,hắn thừa cơ hội hôn lên đôi môi chúm chím kia,cô định mở miệng thì hắn cạy hàm răng cuốn lấy lưỡi cô,cô ôm cổ hắn đáo trả,ngườ đi đường nhìn cặp đôi tình tứ không chớp mắt
 - Bọn trẻ bây giờ tiến xa quá bà nhỉ?
 - Chúng ta ngày xưa đâu được như giới trẻ bây giờ
- Hai ông bà kia làm cô đỏ mặt đừn hấn ra rồi nép trong lòng hắn không dám ngẩng mặt lên.Khánh Ly với Phúc Đại Ca từ xa thấh cô và hắn thì lại gần
- Hai đứa chôn học đi chơi cơ à_Phúc Đại Ca ghẹo
 - Mày thôi đi,Khánh Ly nó chẳng chôn học còn gì nữa_Hắn ghẹo lại,Khánh Ly che mặt trong bờ vai của anh
 - Thôi,bọn tao đi trước,còn Nhật Lệ với Minh Anh nữa_Phúc Đại Ca với Khánh Ly đi vào lấy xe,Hắn tựa ở mui xe còn cô thì cúi mặt trong lòng hắn,hắn ôm cô như vậy
 - Này,con heo lười,em thấp quá anh ôm khó lắm đấy_Hắn cúi xuống nhìn con mèo nhỏ nép trong ngực mình,cô vẫn còn hơi đỏ mặt nên chưa dám ngẩng đầu lên,hắn bế cô vào xe rồi thả tay ra vòng sang ghế bên cạnh

- Nãy anh có thấy Phúc Đại Ca đi với Khánh Ly và mấy người nữa,em,có muốn nhập hội không?_Hắn lại nắm lấy bàn tay của cô
- Ok_Cô ngẩng mặt lên nhìn hắn.Hắn lái xe đi được một đoạn thì gặp Nhật Lệ và Minh Anh đứng dưới gốc cây.
- Hey,Minh Anh,Nhật Lệ_Cô vẫy vẫy tay (Minh Anh là anh bạn trai của Nhật Lệ),Nhật Lệ thấy có người gọi mình thì ngẩng đầu lên,hắn dừng xe,cô kéo hắn đi vào gốc cây.
- Ủa,Phúc Đại Ca với Khánh Ly đâu?_Cô hơi nghiêng đầu nhìn Minh Anh
- Ai biết đáo đâu_Minh Anh cũng không biết mà đáp
- Hay nhờ_Cô quát nhẹ

.....

#Chương hơi nhầm tí đúng không ạ

13. Chương 17

#Mấy bạn xướng,hôm nay mình đăng 5 chap liền,tặng truyện một cái đề cử để ủng hộ tinh thần nào#

Đợi một lúc không thấy Phúc Đại Ca với Khánh Ly đâu thì bốn người quyết định đi ăn,họ vào một nhà hàng gần đó,chọn bàn 4 rồi gọi món

- Xúc xích,đùi gà chiên,còn mí anh chị ăn gì cứ chọn_Cô chọn hai món mà mình thích ăn nhất
- Ăn đùi gà nhiều sắp thành heo rồi_Hắn dí đầu cô một cái
- Đau_Cô lườm hắn
- Em ăn gì để anh gọi?_Minh Anh nghiêng đầu nhìn Nhật Lệ
- Tùy anh_Nhật Lệ tùy tiện đáp rồi Minh Anh gọi vài món
- À,dạo này em không thấy chị Quỳnh với Minh Quyền đâu hết á_Cô úp mặt xuống bàn mà ngấm hần
- Quỳnh á,chuyển trường rồi_Nhật Lệ pha chút phẫn nộ
- Ồm_Cô vẫn úp mặt xuống bàn rồi giật giật tay hắn khi thấy phục vụ bê đồ ăn ra,hắn cúi xuống nhìn con heo lười này rồi cắt xúc xích bón tận miệng
- Không chịu đâu,chăm tương ớt_Cô nũng nịu giật giật tay hắn khi thấy hắn lấy xúc xích chấm xì dầu,
- Ăn tương ớt nhiều bị đau bụng_Hắn đưa xúc xích đến miệng cô mà cô cứ ngậm chặt miệng
- Không chịu_Cô lắc đầu nguầy nguậy
- Ngoan,không anh ăn bây giờ_Hắn vẫn đưa đến miệng cô,cô ăm ửng cắn lấy rồi bị sặc ra,hắn vỗ vỗ lưng cô rồi lấy nước.
- Quên mất,Thủy nó không ăn được xì dầu đâu Học trưởng_Nhật Lệ vỗ vỗ trán của mình
- Thôi chết,Nhật Lệ,anh quên mất việc ở công ty_Minh Anh đứng giậy bắt tay xã giao rồi với Nhật Lệ đi mất,còn mỗi cô với hắn,hắn thì tỏ vẻ ăn năn hối lỗi,cô thì cảm thấy hơi buồn cười vì cái mặt của hắn.
- Bé con,anh xin lỗi nha_Hắn giật giật tay cô,cô mỉm cười chỉ đùi gà quay như kiêu bắt hắn cắt ra ý,hắn sẽ thật ra dứt cô ăn đến khi hết hai cái đùi gà.
- Ăn như heo vậy đó_Hắn lau miệng giúp cô
- Kệ em_Cô bĩu môi lườm hắn

- Rồi,còn đi đâu không?_Anh vẫy vẫy tay phục vụ rồi đưa anh ta 4 tờ 500.000
- Ra biển đi_Cô cười nhìn hắn,đối với cô thì lúc nào cũng ân cần,chăm sóc cô,quan tâm cô,còn với người khác thì luôn lạnh lùng
- Nào,leo lên anh công_Hắn xoay lưng lại cúi xuống để cô trèo lên lưng hắn,cô cũng không ngại mà trèo lên,tay hắn vẫn như mọi lần,một tay đỡ cô còn một tay thì nắm lấy tay cô không buông,cô tựa lưng hắn rồi ngủ thiếp đi,hắn để cô lên xe rồi chở ra biển,ngủ khoảng 2h thì cô mới dậy,bị ánh sáng trực tiếp chiếu thẳng vào mắt thì không khỏi chói và nheo mắt lại,hắn đang ngắm cô thì cô thức dậy lại còn nheo mắt vào nên hắn che mắt cô lại,đợi một lúc sau mới thả ra
- Em sao không?
- Dạ không_Cô mỉm cười đáp,Hắn lại hôn cô thật lâu,quần lấy lười cô một hồi lúc cô sắp ngạt thở mới thả ra,cô tựa vào ngực hắn thở hổn hển,suýt chút nữa thì quên là mình định dẫn anh ra biển
- Chỉ biết hôn người ta thôi_Cô hờn dỗi chọc chọc vào ngực hắn.Hắn hôn phớt qua môi cô rồi kéo cô xuống xe.....

14. Chương 18

Hắn dắt cô đi trên biển,những hạt cát mát lạnh dưới chân làm cô buồn buồn ở chân,cô kéo hắn ra nước hắt nước vào người hắn làm hắn ướt sũng

- Haha,đáng đời_Cô cười ha hả,hắn hắt nước vào cô cũng không kém,nghịch đi nghịch lại đến khi cô đầu hàng
- Thôi,không nghịch nữa,em.....mệt...lắm...rồi_Cô chạy lên bờ ngồi xõm xuống đất thở hồng hộc(ngồi kiểu k hờ vấy nhá^^)
- Mệt lắm à?_Hắn lại xoa xoa đầu cô
- Mệt nhưng vui,hihi_Cô nhoẻn miệng cười
- Ướt hết rồi_Hắn vuốt sợi tóc ở trên mặt cô qua đằng sau tai
- Em muốn ngồi đây ngắm sao_Cô nũng nịu nói
- Ngắm cái đầu em,mới 3h bao giờ mới tối_Hắn dí trán cô
- Ái,đau,đồ dở hơi này_Cô xoa xoa cái trán của mình khẽ mắng
- Hừm?_Hắn chau mày lại
- A,không có gì,Phong đẹp trai_Cô cười hi hi
- Tốt nhất em nên biết điều_Hắn lườm cô rồi cả hai im lặng.Mãi đến nửa tiếng sau,cô không chịu được sự im lặng này thì mới gọi
- Phong_Cô giật giật tay hắn,hắn quay mặt lại
- Hả?
- Không gì_Cô mỉm cười có chút ôn nhu
- Vâyyyyyyy,khi nào em về nhà ba mẹ?_Hắn nhìn ánh mặt trời mà hỏi như hỏi mặt trời ý
- Mai_Cô tựa vào vai hắn đáp,ở cạnh hắn cô cảm thấy hạnh phúc,không nghĩ đến sau này không được gặp hắn bản thân sẽ ra sao,cô nhận thấy,chỉ mới quen anh chưa được bao lâu mà cô đã y gần như hết vào anh,ngay cả ăn cô còn bắt hắn cắt rồi bón,đi học lắm lúc cũng là hắn khoác balo cho,mỗi tội là làm VSCN và chép bài là không phiền đến hắn^^

- Suy nghĩ gì đó?_Hắn thấy cô bất động liền hỏi
- Không có gì_Cô mỉm cười đáp,giao bàn tay mà hắn đang nắm lên,hai chiếc nhẫn gần nhau bị ánh mặt trời chiếu xuống làm nó sáng đến chói mắt.
- Anh nhận thấy,em chưa nói yêu anh lần nào_Hắn cúi xuống nhìn cô
- À ừm....._Cô đáp ứng không biết đáp sao,hắn nói vậy thì ai biết đáp kiểu gì.
- Ngốc_Hắn ghé tai cô mà nói làm cô nhột mà run lên
- Nhột_Cô khẽ rên lên làm hắn bật cười
- Muốn về chưa?,cũng 4h kém rồi đấy_Hắn hôn vào má cô
- Ừm_Cô nói vậy nhưng mà vẫn không nhúc nhích
- Sao vậy?Đứng lên đi_Hắn nắm lấy bàn tay cô đứng lên mà cô như cái rễ cắm ở đất
- Phong,em mỏi chân,không đi nổi_Cô giật giật tay hắn nũng nịu,hắn phì cười vì cái tính trẻ con của cô,cúi thấp xuống để cô trèo lên,cô mỉm cười leo lên lưng hắn choàng lấy cổ hắn.
- Con heo lười,em lại giở trò gì đây?_Hắn nheo mắt quay lại nhìn cô
- Ahi,chỉ có anh là hiểu em,đói rồi_Cô hôn vào má hắn
- Đi ăn nhé_Nói rồi hắn công cô đi lên xe để đi ăn,đến xe thì thấy cô ngủ mất tiêu rồi,hắn để cô vào xe rồi lái về thành phố,đôi mắt to tròn đen láy của cô bị hàng lông mi dày,đen,con vút che đi,hắn muốn ngắm cô mãi thôi nhưng giờ phải lái xe nên nhịn.Đúng 6h thì họ đến thành phố,cô hơi lạnh nên ôm tay hắn,hắn khẽ cau mày rồi dừng xe vòng sang đằng sau lấy chăn về đắp cho cô,trong khi cô ngủ thì hắn đi mua vài cái xúc xích với vài cái đùi gà,quay lại thì thấy cô như sắp tỉnh,hàng lông mi hơi rung rồi từ từ mở mắt,thấy hắn ngồi yên vị trên xe đang nhìn mình thì cô có chút ngượng ngùng che mắt hắn lại rồi hôn lên đôi môi kia,rời khỏi môi hắn cô mỉm cười
- Em giỏi lắm_Hắn liếc liếc cô rồi mang đồ ăn ra bón cô ăn
- Tương ớt đâu?_Cô nhìn hắn không lấy tương ớt nên cô gặng hỏi
- Ăn nhiều tương ớt không tốt_Hắn cô đưa vào miệng cô nhưng cô không mở miệng,hắn nhét xúc xích vào miệng mình rồi áp đôi môi đỏ của cô,đẩy miếng xúc xích từ miệng mình qua miệng cô rồi buông ra.
- Đồ đáng ghét_Cô đánh vào ngực hắn
- Nào_Hắn lại đưa xúc xích đến miệng cô,cô bắt đầu dĩ mở miệng ra cắn lấy miếng xúc xích,sau khi xử lý xong hai cái xúc xích và một đùi gà cô xoa cái bụng căng đét của mình,hắn lái xe chở cô về nhà,hắn bước xuống xe mở cửa xe cho cô,cô chui ra khỏi xe
- Ngủ ngon_Hắn hôn vào chán cô
- Ừm,anh ngủ ngon_Cô cũng chúc hắn,hắn cau mày lại,cô kéo đôi lông mày ra nhìn hắn một cách ngây thơ_Em làm gì sai sao?_Cô hỏi
- Em chưa hôn tạm biệt anh
- Cái gì?Cả ngày anh hôn đến 4 lần rồi á,không chịu đâu,em vào nhà_Cô chạy luôn nếu ở lại chắc bị cưỡng hôn mất.....

15. Chương 19: Xóa Tên Gạch Sổ,tên Vĩnh Viễn Mất Khỏi Hộ Khẩu^..^^.^

Hôm nay cô dậy sớm hơn mọi ngày,5h cô rời giường rồi,làm VSCN rồi đi xuống nhà,Phúc Đại Ca và mẹ nuôi cũng đã dậy,Phúc Đại Ca thì ngồi vừa uống cafe vừa đọc báo,mẹ nuôi thì trong bếp cặm cụi nấu ăn,cô nhảy

qua chỗ Phúc Đại Ca giật lấy li cafe làm anh giật mình

- Con bé này_Anh khẽ mắng
- Phúc Đại Ca,phải chăng đây là lần thứ 100 trong 1.000.000.000.000...,uống cafe buổi sáng không tốt_Cô trừng anh rồi mang li cafe vào bếp,mẹ nuôi đang nấu súp cà chua,cô chạy lại ôm eo mẹ nuôi
- Thơm chết mất thôi_Cô nũng nịu tựa cằm vào vai mẹ nuôi
- Cái con bé này,chỉ giỏi làm nũng_Rồi bà đưa xúc xích cho cô,cô chạy luôn ra ngoài,bà lắc đầu cười.
- Con bé kia,anh ăn với_Phúc Đại Ca thấy cô cầm hai que xúc xích thì cũng đòi ăn
- Sí,vào bếp mà xin mẹ_Cô ngồi xuống ung dung ăn,gặm que này rồi gặm que kia làm Phúc Đại Ca tức ói máu,anh đi vào bếp,một lúc sau ra hai tay cầm hai cái đùi gà chiên vàng khòe
- Á,Phúc Đại Ca,em ăn với_Cô nhảy qua giật lấy nhưng Phúc Đại Ca đứng dậy,chiều cao của cô thì làm sao bằng anh kia chứ,cô giận ngồi xuống ghế bất động,Phúc Đại Ca trẻ con khua khua cái đùi gà trước mặt cô,cô thèm lắm nhưng vù lòng tự trọng nên nhịn và nhịn.
- Hai đứa vào ăn sáng kìa_Mẹ nuôi ra cửa phòng khách gọi rồi lại quay vào trong,cô hí hửng bước vào trong,trên bàn đầy ắp đồ ăn,nào là cá kho,súp cà chua,canh chua cá lóc,xúc xích rán,đùi gà chiên,thịt lợn rang,cá rô kho tộ,bánh piza,...vân vân và mây mây

“Kính Koong”

- Phúc ra mở cửa đi con_Mẹ nuôi giục Phúc Đại Ca
- Vâng_Anh ỉu xiu bước chân nặng nề đi ra mở cửa,ba mẹ của Thủy đi vào,cô chạy qua ôm lấy hai người
- Ba mẹ_Cô vui sướng kêu lên
- Chào anh chị_Mẹ nuôi lịch sự
- Chào chị_Ba mẹ cô đáp lại
- Nhà cháu cũng đang chuẩn bị ăn sáng,hai bác vào dùng chung luôn ạ_Anh miệng ngọt nói
- Được vậy thì tốt quá_Ba cô khách sáo
- Nào,mời

“Kính Koong”

Chuông cửa lại vang lên,lần này lại là Thủy ra mở,mở cửa không thấy ai,cô xoay mặt đi vào trong thì.....

- Hù_Hắn từ đâu chui ra làm cô giật thót tim
- Đồ điên_Cô khẽ mắng rồi đùng hắn đi vào phòng ăn
- Phong hã,nào,lại đây_Mẹ nuôi cô đứng dậy kéo ghế hộ hắn
- Ấy,bác để cháu tự làm_Hắn ngăn lại,cô thì lườm hắn,đúng là đồ đáng ghét,hắn tự dưng quay lại làm cô giật mình nhưng mà mặc kệ,vẫn cứ lườm,ba mẹ cô cũng thương hắn hơn cô,mẹ nuôi lại chiều hắn hơn cô
- Quỳnh_Ba cô gọi làm cô giật mình lần nữa
- Dạ?
- Con cất mắt đi_Ba cô nghiêm nghị nói làm cô xụ mặt xuống,đấy,ai cũng cưng hắn hơn làm cô phát tức,hắn thì cười làm cô giận tím mặt
- Ăn đi,kéo thức ăn nguội hết bây giờ_Mẹ nuôi ngen giọng mà nói
- Mẹ nuôi_Cô gọi để nhắc nhở bà không được khóc,bà khóc là cô khóc theo luôn
- Ừm_Bà như hiểu ý cô mà quệt khóe mắt.Hắn cất xúc xích ra đĩa rồi đùng về phía cô,cô kéo lấy mà không thèm nhìn hắn một cái.

• Quỳnh?_Bà Thùy không hiểu cho lắm

• Dạ,quen rồi bác,không sao đâu ạ_Hắn bao che cho cô,cô nhìn hắn vẫn không cười lấy một câu,mọi người vừa nói chuyện vừa ăn,cô thì cầm cái niawx cúi gầm mặt mà dầm nát mấy miếng xúc xích trong đĩa ra,hắn thấy vậy thì lấy điện thoại lặng lẽ nhắn tin cho cô,thấy điện thoại rung thì cô mở ra,hóa ra tin nhắn của hắn“Em chăm vậy vỡ đĩa luôn quá,ăn đi,thất thần cái gì ”Cô nhìn hắn,hắn không để ý mà vẫn nói chuyện với mọi người,cô trả thêm rep tin nhắn,đợi mọi người ăn xong cô dọn đi để NGƯỜI LỚN đi ra phòng khách nói chuyện,hắn lẻo đẻo leo cô hộ cô dọn dẹp,cô rửa bát thì hắn lảng vảng bên tai

• Hôm nay sao em thần thờ thế?

.....

• Em giận anh à

.....

• Thủy

.....

Hắn vòng tay qua ôm cô,cô mặc kệ,hắn xiết chặt hơn,cô vẫn im lặng,hắn áo đảo môi cô,thả ra cô vẫn im lặng,hắn bó tay tức giận đi ra ngoài

• Hôm nay chúng tôi đến để đón bé Quỳnh về nhà_Bà cô không lạnh lùng mà cũng chẳng có cảm xúc gì nói

• Tôi biết_Mẹ nuôi ghen ngào

• Cảm ơn chị đã nuôi con bé suốt mười mấy năm qua_Bà Thùy lại ôm mẹ nuôi coi như thay lời cảm ơn

• Không có gì,được nhận nuôi con bé là phúc mà ông trời ban xuống cho nhà chúng tôi nên không cần cảm ơn_Mẹ nuôi nở nụ cười xa giao

• Mong hai người đáp ứng điều kiện của tôi được không?_Lúc này Phúc Đại Ca mới lên tiếng cầu xin

• Nếu có thể_Bà cô hơi mỉm cười,ông đầu còn lạ Phúc Đại Ca nữa,cái tên mà toàn Việt Nam đều biết đến

• Hai người sẽ cho Thủy về thăm chúng tôi thương xuyên_Phúc Đại Ca ghen giọng nói

• Ok_Be mẹ cô cùng đồng thanh,lúc đó cô đi ra,nghe thấy mọi người nói chuyện mà sắp khóc nhưng nuốt nước mắt vào trong,cô ra ngoài mỉm cười với mọi người

• Quỳnh,lên dọn đồ đi con,Phong,con lên giúp Quỳnh hộ bác với nhé_Bà Thùy nói với cô rồi quay sang hắn,cô bước lên lầu,hắn đi theo,mới bước vào đến cửa thôi hắn ôm lấy cô,thật chặt,vùi đầu trong mái tóc bồng bênh thả xõa của cô

• Thả em ra đi,em còn phải dọn đồ nữa_Cô buông tay hắn ra nhưng hắn nhất quyết không chịu,hắn vẫn cứ xiết như vậy

• Sao vậy anh?_Cô từ từ gỡ tay hắn ra quay lại đối mặt với hắn,hắn chỉ nhìn cô không nói,ánh mắt thoáng chút buồn,cô hôn lên đôi môi lạnh lẽo kia,chỉ là hôn phớt qua thôi đã làm hắn dịu đi phần nào nhưng mà khuôn mặt vẫn lạnh như tiền,cô hết nói nổi,vòng tay ôm hắn nhỏ giọng

• Nói em nghe_Cô dùng giọng ngọt hết sức có thể

• Chẳng tại em chứ còn ai_Hắn cúi thấp xuống mà hít mùi hương hoa lavender trên tóc cô

• Em?Em làm gì?_Cô vẫn còn chờ ra,chợt hành động sáng nay lướt qua đầu cô

• Em xin lỗi_Cô dường như tựa hết vào hắn,hắn mà thả cô chỉ có té đập mông

• Biết lỗi rồi hửm?_Hắn nghịch nghịch tóc cô

• Vâng_Cô xiết chặt hơn rồi thả ra đi dọn đồ,đồ của cô cũng khá ít nên chỉ có hai vali thôi,hắn xách xuống lầu cho cô,còn cô thì ở lại cất một chút đồ,một lát sau mới xuống.Bà mẹ đợi cô sẵn ở ngoài xe rồi,cô ôm mẹ nuôi thật lâu

- Mẹ không được khóc nhớ chưa _Cô nói như mệnh lệnh dặn bà phải làm
 - Biết rồi cô nương,qua đó nhớ ăn uống đúng giờ nghe chưa,đi chơi đêm ít thôi,rảnh nhớ về thăm mẹ nghe chưa _Mẹ nuôi dặn vài câu rồi buông cô ra
 - Phúc Đại Ca _Cô chạy qua ôm lấy anh,anh ôm cô,không nỡ buông
 - Nhớ giữ gìn sức khỏe,lâu lâu về thăm anh biết chưa nhóc _Anh buông ra rồi dí đầu cô
 - Em về ăn hết đùi gà của anh luôn _Cô dơ nắm đấm ra dọa anh rồi mỉm cười,anh và mẹ nuôi tiễn cô ra xe,cô bước ra cửa mà lòng nặng trĩu,mười mấy năm,bao nhiêu kí ức ủa về,vậy là từ giờ sổ hộ khẩu của Lý gia không còn tồn tại cái tên Lý Thị Thanh Thủy rồi,và tên Thủy sẽ chỉ còn ở trong kí ức,thay vào đó là Hoàng Hà Hạnh Quỳnh,tiểu thư của Giang Phu Nhân,cô ra xe,chần chừ không bước lên,quay lại vẫy tay với hai người họ,nước mắt rơi trên má,bước lên xe mà không ngừng quay mặt lại,cok khế mấp máy môi:
 - Tạm biệt _Đến khi không còn thấy hai người họ nữa cô mới quay đi,tựa vào lồng ngực rắn chắc của hấn,ba mẹ cô ở trên mỉm cười
 - Nín đi,đừng khóc,xấu lắm _Hấn lau nước mắt cho cô,cô mỉm cười
 - Nhà mình cũng gần đây thôi nên con đừng buồn,con vẫn có thể học trường cũ _Ba cô quay mặt lại nói
 - Vâng _Ngoài câu này ra cô chẳng còn câu nào nói nữa
 - Một lát thì nghỉ lát đi _Hấn vuốt tóc cô như con mèo nhỏ vậy.....
- \$Chương này dài ngắt gãy rồi nhá,đọc 10p ms xong~~\$

16. Chương 20: Bắt Cóc?cô Nghĩ Sẽ Thành Công Sao?

Cô định ngủ thì nhớ phải đi học nên nhảy dựng lên

- Ba mẹ,con phải đi học
- Yên tâm đi con gái,ba mẹ xin cho con nghỉ hai ngày rồi _Bà Thùy mỉm cười quay xuống,cô an tĩnh nằm lại lòng anh mà thiếp đi
- Phong,ba mẹ cháu khỏe chứ? _Ông Minh quay xuống hỏi
- Dạ,ổn _Hấn lễ phép đáp
- Ừm,vậy tối nay với ba mẹ qua nhà bác ăn cơm coi như mừng ngày Quỳnh nó trở về,Minh Quyền có nhà thì kêu luôn,được không? _Ông Minh vẫn giữ thái độ cũ,không khinh bỉ lạnh lùng hay vui vẻ,người ngoài nhìn vào mà không cảm thấy ghét
- Ba mẹ cháu thì chắc rồi,còn Minh Quyền chúa cũng chưa biết nữa _Tay hấn không ngừng vuốt tóc cô
- Cháu với Quỳnh lâu chưa? _Bà Thùy hỏi làm hấn hơi chột dạ,ngượng ngùng không biết đáp sao
- Dạ....dạ..chưa đầy hai tháng đâu bác _Hắc áp ứng,mặt hơi ửng đỏ nữa nên làm bà Thùy buồn cười rồi trong xe im lặng,rất nhanh chiếc xe BWN đỗ ở trước cửa một căn biệt thự xa hoa lộng lẫy,nhận dạng được biển số xe nên cổng tự động mở ra,xe từ từ chạy vào,lập tức có vệ sĩ đi ra mở cốp lấy hành lí xách lên phòng cô,còn hấn bế cô theo vệ sĩ,hai hàng người làm đồng thanh
- Chủ tịch,Phu Nhân,Thiếu gia,Tiểu thư

Hai ông bà gạt đầu rồi phân phó quản gia nấu ăn.Hấn bế cô lên phòng,mới đặt xuống cô đã tỉnh

- Con heo lười,dậy rồi hả? _Hấn đặt xuông môi cô một nụ hôn không lâu cũng không ngần

- Đến rồi à? Chắc đây là phòng em?_Cô dụi dụi mắt quét một lượt căn phòng, màu chủ đạo là màu trắng, giường cô đang ngồi đây to hơn giường trước kia của cô một chút, bộ chăn ga hình dâu tây màu đỏ, có đủ bàn học, bàn trang điểm, tủ đựng đồ,...hắn hôn lên môi cô một cái nữa rồi đi ra ngoài, cô định ngủ một chút nữa nhưng lại thôi, định đi lấy đồ thì bị đập một cái vào gáy cô đau nhức kêu lên
- Phongggggg_Rồi cô ngất đi, hắn mới đến chân cầu thang nghe cô hét thì chạy quay lại, Nhã Kiều đang định vác cô đi
- Hey, Nhã Kiều, định mang BẠN GÁI tôi đi đâu đấy_Anh nói làm Nhã Kiều giật mình
- Ph...phon..gggg_Cô ta ập úng không cả gọi được tên hắn
- Bắt cóc? Cô nghĩ sẽ thành công sao? Nực cười, khi tôi còn ở đây, không ai được phép đụng đến cô gái mang tên Hoàng Hà Hạnh Quỳnh này, giờ thì CÚT_Hắn hét to thật to làm ông quản gia ở dưới nhà tăng tốc chạy lên, đập cửa vào thì thấy cô nằm dưới đất như bị ngất đi, còn hắn thì dơ tay định đánh Nhã Kiều
- Thừa Thiếu gia, có chuyện gì vậy?_Ông lựa lời mà hỏi
- Mang cô gái này đi, kêu bác sĩ tư nhân tới_Hắn hất Nhã Kiều ngã rồi bế cô lên giường, không biết quản gia mang Nhã Kiều đi đâu, một lúc sau bác sĩ tư nhân tới, kiểm tra tổng quát cho cô rồi bác sĩ kê một ít thuốc
- Tiểu thư không sao, chỉ là bị đập mạnh vào gáy nên ngất đi, khi Tiểu thư tỉnh lại thì anh cho cô ấy uống thuốc này, à mà còn nữa, hạn chế ăn những thứ ít dinh dưỡng như xúc xích và bánh mì, tiểu thư bị thiếu dinh dưỡng dẫn đến không phát triển được, tăng cường ăn nhiều dầu mỡ một chút....

17. Chương 21

\$ Từ chương này nữ chính từ Lý Thị Thanh Thủy sẽ thành Hoàng Hà Hạnh Quỳnh rồi nhé\$

• GTNV: Hoàng Hà Minh Quân: Em trai của Hạnh Quỳnh, 16 tuổi, tài năng, phong cách, _____

Ngủ một lúc lâu sau thì Hạnh Quỳnh tỉnh, gáy cô đau như búa bổ, cửa một chút là đau, Hạnh Quỳnh không xoay cổ được nên tay khờ khạo sang bên cạnh không thấy ai, cô còn nhớ lúc chuẩn bị làm cái gì gì đó thì Lâm Nhã Kiều xuất hiện, hình như đập mạnh vào gáy cô rồi vô thức cô kêu lên, bây giờ cái gáy mới đau vậy

• Mẹ ơ!_Hạnh Quỳnh kêu lên, giờ có ngu mới nằm im như vậy

• Gì?_Một giọng nói ở cửa vang lên, Hạnh Quỳnh nghiêng người một chút thấy một cậu nhóc đẹp trai, cao ráo, có phần hơi lạnh lùng thì phải, chắc ít tuổi hơn cô

• Đây nhóc, em kêu mẹ chị hay ai ai trong nhà lại hộ chị cái_Hạnh Quỳnh không biết cậu là em trai mình nên không biết tên

• Nhóc? Nực cười? tên tôi là Hoàng Hà Minh Quân, 16 tuổi nên không có nhóc cái gì ở đây, Ok? chị tìm người trong nhà à? Để tôi gọi_Cậu lườm cô một cái vì gọi cậu là nhóc rồi xoay đi mất, một lúc lâu sau bác quản gia bước vào cung kính:

• Dạ thưa tiểu thư

• Bác gọi bác sĩ hộ cháu với, cái gáy của cháu, chết mất_Cô không ngại mà than ngắn than dài

• Dạ, tôi lập tức đi ngay_Bác quản gia lui ra rồi Minh Quân bước vào ngồi ngay đầu giường cô

• Ngon chưa chị gái yêu dấu, đi cướp bạn trai người ta để rồi suýt bị bắt cóc_Minh Quân nhìn cô bằng ánh mắt khinh bỉ

• Đây, Chị cho cậu nói lại đây nhá, ai cướp bạn trai của ai hả?_Hạnh Quỳnh cốc vào đầu Minh Quân, cậu la oai oái lên

- Bà chần diên khùng_Minh Quân bỏ lại một câu rồi xoay gót đi mất,Hạnh Quỳnh xoay xoay cái cổ,đờ đờ một chút bác sĩ đi vào
- Tiểu thư_Bà bác sĩ cúi đầu ngoài cửa rồi mới đi vào
- Bác xem hộ cháu cái gáy,đau chết mất
- Dạ thưa tiểu thư_Bà bác sĩ bôi thuốc vào gáy cho Hạnh Quỳnh rồi đưa thuốc,đo huyết áp,cấp nhiệt độ,... rồi mới buông tha cô
- Đã bôi thuốc,tiểu thư có thể xoay cổ rồi,tôi xin phép_Bà bác sĩ cúi đi mất,Hạnh Quỳnh đi xuống dưới nhà,thấy mọi người tất bật nấu ăn cô không khỏi thắc mắc,ít nhất cũng phải năm đầu bếp,bàn ăn to tướng đã được bày một nửa,cô vào túm lấy một cái chân gà nhưng bị giật lại,ngước mắt lên nhìn con người đáng ghét kia-Lãnh Đắc Phong hắt giạt chân gà của cô,Hạnh Quỳnh lườm Đắc Phong,hắt che mắt cô lại
- Lườm nhiều cháy hết tóc anh_Hắn bỏ một câu rồi găm cái chân gà mà hắt giạt của cô.Trong khi đó,bốn phụ huynh ở phòng khách nhìn vào nhà bếp không khỏi buồn cười.....

18. Chương 22: Đoạn Video Clip

Quỳnh tức giận dậm chân mím môi như một đứa trẻ,Phong quay lại,hắn bật cười vì bộ mặt hiện tại của cô,cứ như trẻ con tức giận ý chứ,cô không thêm để ý đến hắn,đi ra gọi bốn phụ huynh vào ăn cơm

- Ba mẹ,hai bác,đồ ăn chuẩn bị xong rồi ạ_Cô lễ phép
- Hi cả nhà_Từ cửa một cô gái bước vào,nhìn như trẻ mới lớn,da trắng nõn,cặp mắt to tròn long lanh,chiều cao khiêm tốn,nói chung là xinh đẹp
- Ân hả cháu,vào nhà đi,mọi người chuẩn bị vào ăn này_Bà Hạnh kéo cô gái tên Ân đi vào,mọi người đi vào nhà ăn.
- Hé lo_Giọng oanh vàng của Minh Quyền vọng từ cửa vào
- Anh này,chưa kịp vào mà đã...._Một cô gái đi bên cạnh máng yêu,hai người bước vào nhà,Minh Quyền giờ soái hơn trước rồi,còn cô gái bên cạnh,đơn thuần,xinh đẹp,chiều cao vượt Quỳnh,cả hai tay trong tay bước vào
- Quyền,lại đây nào_Vẫn là bà Hạnh khách sáo
- Vâng,vâng_Minh Quyền khéo léo kéo ghế cho cô gái kia,mọi người bắt đầu nói chuyện,bốn phụ huynh thì rôm ra bàn về kinh tế,còn các học sinh bên này thì...
- Minh Quân,Minh Quyền,ai đấy?_Quỳnh giải tỏa sự thắc mắc của mình
- Trần Kiều Ân,bạn gái em,em dâu tương lai của Hoàng Hà Hạnh Quỳnh_Minh Quân nghịch nghịch tóc Kiều Ân,có vẻ điều này xảy ra thường xuyên nên cô nàng không thấy xấu hổ,cô quay sang nhìn Minh Quyền có ý:Nói
- Dương Linh Thiên,hôn thê anh_Minh Quyền lơ đãng nói,mặt cô gái tên Linh Thiên có hơi đỏ đỏ
- À_Quỳnh bắt giác à một tiếng
- Quân,có nước cam không vậy?_Kiều Ân nói nhỏ nhưng vẫn đủ sáu em học sinh nghe tiếng
- Em nghiện nước cam luôn rồi hả_Minh Quân nhéo mũi Kiều Ân
- Để chị đi lấy cho_Quỳnh đứng dậy kéo ghế ra định bước đi nhưng mà bị Phong kéo lại,hai người nhìn nhau

- Em biết chỗ nào không mà lấy_Hắn lườm cô,cô lườm lại rồi ngồi xuống ghế,hắn ấn vào cái nút ở trên bàn,lập tức có một cô gái trẻ đi ra
- Mọi người cần gì ạ?_Cô gái hỏi
- Nước cam và tương ớt_Cô trả lời cộc lốc vì biết cô gái ít tuổi hơn mình,cô gái lui vào trong
- Coi bộ ra đáng tiểu thư lắm rồi nha_Minh Quyền ghẹo
- Sí,kệ mịa em_Quỳnh bĩu môi nói tục
- Đánh bây giờ_Phong néo mũi cô làm cô im miệng
- Ồm,Bạn này là Quỳnh hả,nhìn như bạn Thủy ở trường thị trấn 2 ý?_Linh Thiên quay sang hỏi Minh Quyền
- Ừ,cùng một người_Minh Quyền vừa ăn vừa nói
- Minh Quyền,vô duyên quá đi_Linh Thiên lườm Minh Quyền
- À,bạn Quỳnh này,bạn biết mình chứ?_Linh Thiên quay sang bắt chuyện với cô
- Ồm,mình không rõ,nhưng chắc không biết,hì hì_Quỳnh đáp lại,trí nhớ không tốt nên hơi ngượng
- Chị ấy là Linh Thiên,trước kéo nhau đi đánh cái chị gì mà Vy Hà hay sao ý_Kiều Ân nhanh anhr nói thay Linh Thiên cũng đồng thời đón nước cam với tương ớt từ cô gái hầu lúc nãy
- À,thế giới tròn_Cô tùy tiện trả lời,tay thì với lấy que xúc xích
- Ừa,Phong,sao im thít vậy?_Minh Quyền quan tâm em mình một chút
- Không gì,ăn đi_Hắn lạnh giọng trả lời rồi xé gấp thịt cho Quỳnh
- Mấy đứa này,ăn đi,nói lảm thế_Bà Huyền từ bên kia sang nhắc nhở
- Tụi con biết rồi_Cả đám đồng thanh rồi ai ăn phần người ấy,không ho he câu gì nữa,bà Huyền cảm thấy tự hào vì lời nói của mình có tác dụng với sáu em học sinh nhà,đến lúc ăn xong,cả bọn buông đũa rồi chúc các kiểu ngon miệng rồi đi ra ngoài.
- Aizz,đau bụng quá mẹ_Quỳnh xoa xoa cái bụng của mình,bị hắn trườn mắt không dám nói nữa chỉ có thể im lặng
- Ăn nhiều lắm vào_Hắn găm nhẹ rồi xoa xoa bụng thay cô
- Ấy,quan hệ gì đấy?_Minh Quyền ngơ ngác nhìn cặp đôi này quan tâm nhau mà không dám đoán mò
- Kệ nhau_Hắn lườm Minh Quyền rồi buông bung nhau ra
- Hay mình đi ăn kem đi_Linh Thiên đưa ra ý kiến để mọi người gần nhau hơn
- Anh Quyền hôm nay trẻ,tra tiền,hehe_Kiều Ân mỉm cười gian tà nhìn Minh Quyền,Minh Quyền sợ hãi kiểu cười của Kiều Ân,anh sắp phá sản
- Mọi người đi đi,em không đi đâu_Minh Quân tựa vào ghế vẽ mặt mệt mỏi hiện ra trước mặt
- Sao vậy anh?bệnh tái phát à?_Kiều Ân nắm tay Minh Quân,bệnh anh cậu tái phát khiến Kiều Ân lo lắng
- Anh không sao_Minh Quân gượng cười,Kiều Ân lấy lọ thuốc trong cặp ra đưa cho Minh Quân.uống xong khuôn mặt cậu hồng lên nhưng vẫn còn mệt mỏi
- Thôi,để hôm khác nha,bây giờ bọn anh về,Minh Quân giữ sức khỏe nha,Kiều Ân em ở lại với Quân đi,bọn anh về_Minh Quyền đứng dậy đi về
- Em đi nghỉ đi,anh về,Quân nghỉ ngơi đi_Hắn hôn phớt lên má cô rồi đi về.Kiều Ân với Minh Quân đi lên phòng,cô cũng đi lên phòng mình,mở điện thoại thì thấy tin nhắn số lạ,cô ấn vào,một đoạn clip hiện lên làm cô sững người.....

19. Chương 23: Tuyệt Vọng==>lột Xác

Lúc này đây,cô cảm thấy tuyệt vọng,thầm hận bản thân sao lại có thể yêu thằng khốn nạn như hắn,và giờ tìm cô như ngàn con dao đang cứa vào từng nhát,khuôn mặt bị ướt đầm bởi nước mắt“Tao cá cược với Đỗ Khắc Huy 12D rằng 2 tuần sẽ tán đổ em học sinh cá biệt Lý Thị Thanh Thủy”câu nói ấy cứ lặp đi lặp lại,gìờ thì cô biết vì sao mà mới biết 3 ngày hắn đã tán cô rồi,làm sao mà có cái khái niệm vừa gặp đã yêu,khóc đi khóc về thì cô cũng đã không khóc nổi nữa rồi,nước mắt cạn,tim đông băng,cô ước gì có thể mất trí nhớ để quên tất cả,mà sao càng nghĩ càng đau vậy nè,cô không suy nghĩ nữa,từ giờ cô sẽ lạnh lùng và sống bằng mặt vô tâm,không hiểu sao mà cô ngu ngốc,chắc tại mệt quá,khóc này giờ chắc cũng tốn calo

Sáng hôm sau

Cô tự động dậy,đi làm VSCN,nhìn khuôn mặt mình trong gương mà giật mình,Quỳnh quyết tâm phải lột xác bản thân,hôm nay cô vẫn đi học,nhưng lại ăn mặc khác thường ngày,Quỳnh chọn cho mình một chiếc áo sơmi,quần jien cào nát bết,dép đế xuồng đỉnh đầy đinh,khuôn mặt trát kem nền rồi bôi lên một lớp phấn mỏng,môi quét son màu đỏ đất lên,lấp lông mi giả,tia lông mày rồi tô lên,đeo lens mắt màu xanh dương lên,tự nhìn mình trong gương,Quỳnh thấy vẫn chưa ổn nên lấy máy làm tóc uốn xoắn rồi sệt keo lên,ngắm ngía lại lần nữa,thấy không có gì bất thường,tất cả đều đã khác thì Quỳnh ra soạn sách vở,vứt balo đôi mà hắn mua cho đi,lôi trong tủ ra một cái balo mới,cho sách vào rồi đi xuống nhà

-Lại ăn sáng nè Quỳnh_Bà Thùy thấy cô xuống từ cầu thang nên gọi luôn,cô đi lại bàn ăn

-Ba mẹ buổi sáng_Cô lễ phép rồi từ tốn ăn phần ăn của mình

-Phù thủy từ đâu chui ra vậy Ân?_Quân thấy Quỳnh khác hôm qua nên có ý ghẹo

-Anh thôi đi,ăn nhanh còn đi học_Kiều Ân lườm Quân một cái rồi lại tiếp tục bữa sáng của mình

-Ba,con không muốn ai đưa đón nên muốn xe riêng_Quỳnh lạnh giọng nói,Ba cô cũng người,hôm qua con ông ngoan lắm,dễ thương lắm mà sao hôm nay giọng lạnh tanh vậy

-Rồi,trong gara còn 1 chiếc xe,con lấy tạm đi,chiều ba cho người mang xe mới đến cho con_Ông cũng chiều con gái mà không hỏi gì nhiều,vì ông biết,làm gì cũng có lí do

-Con cảm ơn ba,chào ba mẹ,con no rồi,con đi_Cô khoác balo lên kiểu giang hồ rồi đi luôn

=====

Trường học

-Uây,kia không phải Thủy 11B à_ns 1

-Chả nó chứ ai_Ns 2

-Khiếp,mới hôm qua không đi học mà giờ.....

-Y con giang hồ_Một nữ sinh nói với giọng mỉa mai,Quỳnh nghe tiếng đi lại chỗ nữ sinh kia một cách hống hách,bóp mặt nữ sinh kia

-Tao làm gì kệ con mẹ tao,nhớ,tao Hoàng Hà Hạnh Quỳnh,không để yên cho đứa nào nói xấu tao,Ok_Quỳnh vênh mặt đi lên lớp,sân trường lại lần nữa náo loạn

-Nó uống nhầm thuốc à,Lý Thị Thanh Thủy mà Haongf Hà Hạnh Quỳnh đâu ra_Nữ sinh cạnh đó ngạc nhiên nói

-Không phàn sự_Nữ sinh mới bị dọa xong xoay gót bỏ đi

=====

Trên lớp

Quỳnh đi vào một cách giang hồ,tay túi quần,mặt căng căng lên mà bước đi

-Thủy_Vũ Hoa vẫy tay,Quỳnh như điếc mà vẫn đi về chỗ mình,Vũ Hoa đơ người với cách ăn mặc của cô hôm nay.....

20. Chương 24: Lạnh Nhạt

Vũ Hoa tức người,cảm thấy con bạn mình hôm nay lạ người,như kiểu bị ma nhập ý,chạy lại chỗ cô,nhỏ đập vai cô

-Gớm,dĩtmej,hôm nay chảnh vãi_Nhỏ bấu môi thâm đánh giá Quỳnh hôm nay,nhìn đi nhìn lại chỉ quanh quẩn chữ:Điên khùng

-Sao?_Cô lạnh giọng hỏi ngược

-Mày bị ma nhập à Thủy,hôm nay mày như con thần kinh mới rơi từ Sao Hỏa xuống ý_Vũ Hoa vuốt ve cái tóc của cô

-Hoàng Hà Hạnh Quỳnh,không phải Thủy,tao chính gốc người của Trái Đất,không phải anh trời phái từ Sao Hỏa xuống_Quỳnh không cảm xúc phát ngôn

-Gớm,chết thôi,nhận lại bame rồi chứ giề,sí_Vũ Hoa khinh thường kiểu đáng yêu về chỗ

-Lớp mình có Quỳnh à,Học trưởng tìm_Tiểu Băng cầm túi đồ ăn đi vào ngơ ngác

-Mày,con Lửa có đồ ăn_Lớp phó văn nghệ hô to lên,bọn con gái túm lại giật túi đồ ăn của Tiểu Băng,lúc này,Quỳnh khinh thường hẳn,vẫn còn mặt dày mà tìm nhau,cô đứng dậy đi ra hành lang,hắn đứng đấy,nhìn thấy hẳn mà cô khinh bỉ đến tận cổ

-Tìm nhau_Quỳnh lạnh giọng đứng sau hẳn mà lên tiếng,con người này,nhìn thấy mặt là cô muốn nôn rồi

-Hôm nay em sao thế,lột xác à?_Hắn ngó người nhìn cô,thay đổi từng milimet

-Nói nhanh,tôi không có thời gian_Quỳnh mắt kiên nhẫn mà gần giọng

-Vợ bớt hot,tan trường anh đón đi chơi,được không?_Hắn định ôm cô nhưng cô gạt tay hẳn ra

-Tôi có xe,có chân,có chỗ đi chơi,không phiền anh_Nói rồi cô xoay gót lên lớp 12B,để lại hẳn lo lắng pha một chút thất vọng,rồi thanh chóng đi tìm tên Đỗ Khắc Huy,anh chạy nhanh lên tầng trên cùng,nơi dành cho khối 12,vô tình lướt qua lớp 12B thấy Quỳnh vui vẻ với đàn chị khóa trên thì hẳn hụt hẫng,trong lớp 12B,Đỗ Khắc Huy đang nô đùa cùng chúng bạn thì thấy hẳn,Đỗ Khắc Huy vẫy tay

-Lãnh Đắc Phong_Nghe thấy Đỗ Khắc Huy gọi thì hẳn chuyển hướng,lạnh nhạt ra hiệu cho Đỗ Khắc Huy ra đây

-Uầy,vinh dự được Học trưởng tìm nha_Khắc Huy đùa

-Mày đưa video clip đấy cho ai rồi?_Hắn lạnh giọng khiến Khắc Huy sồn gáy

-Hôm nọ có em Lâm Nhã Kiều lên hỏi nên tao đưa cho em ý một bản sao_Khắc Huy vui vẻ trả lời,còn hẳn thì đen mặt tức giận

-Sao mày lại đưa cho con Kiều,nghe dỡ,chuyện của tao,không cần chúng mày quan tâm_Hắn gầm lên rồi đi về phòng hội đồng trong một mớ hỗn lộn.Trong khi đó,Quỳnh ngồi trong lớp với đàn chị thì nhếch mép

-Quỳnh_Thấy cô ngẩn người lại còn cười kiểu khinh thường Khánh Ly đập vai cô làm cô an thần trở lại

-Hây,sao lại Quỳnh hả Ly,_Nhật Lệ với Hắc Thy bên cạnh đồng thanh

-Là %&(#&#)(&:d@dd*"'!_ vậy đó_Quỳnh kể lại tóm tắt mọi việc cho Nhật Lệ và Hắc Thy

- Ka,nhờ thằng nào đi mua đồ ăn đi,đói bome_Khánh Ly ném 100k cho Hắc Thy,Thy Ka là tên mà mọi người gọi Hắc Thy

-Ồ_Thy Ka đi ra chỗ một bạn nam loằng ngoằng vài câu rồi trở lại

-Ba mẹ giàu lắm hả Quỳnh,mới hôm nọ bình thường mà hôm nay như giang hồ rồi?_Nhật Lệ vuốt tóc của cô như em gái

-Lý do riêng thôi chị_Cô mỉm cười nhẹ rồi moi điện thoại ra nói chuyện với ai đó,đi ra hành lang nói chuyện,người này ghẹo cô cười,Lãnh Đắc Phong từ xa nhìn thấy liền thất vọng,anh đâu biết,người nói chuyện với cô là anh kết nghĩa của cô-Phượng Hoàng Nhật*

*Phượng Hoàng Nhật:20 tuổi,trước là trẻ mồ côi nhưng được Phượng gia nhận nuôi,giờ là chủ tịch của Phượng thị

-Ai làm em buồn vậy?_Hoàng Nhật cảm thấy giọng cô em gái hôm nay thoáng chút buồn

-Là hắc,#!)%-%(&'@đđ%&)#-_Cô bắt đầu kể lại sự việc cho anh,nước mắt cũng từ từ rơi,gạt nhẹ nước mắt cô lại mỉm cười với đàn chị ở trong rồi lùi về lớp

-Khốn nạn,giờ em tính sao đây?_Hoàng Nhật tức giận

-Em muốn đi du học,mà giờ mới đoàn tụ cùng ba mẹ nên....._Cô không nói về sau,Hoàng Nhật cũng biết được là gì

-Ừm,ba mẹ ruột của em là ai vậy?

-Giang phu nhân_Quỳnh đáp cụt ngủn,Hoàng Nhật bên kia ồ một tiếng rồi cười khúc khích

-Em trai anh,buồn cười lắm hả_Cô rít qua kẽ răng như sắp nổi điên.....

21. Chương 25

#Mình đặt một số biệt danh cho vài nhân vật

-Phượng Hoàng Nhật:Kai

-Trịnh Hắc Thy:Ka

-Trần Kiều Ân:Queen

-Vũ Hoa:Syn

-Hoàng Hà Minh Quân:Ken

#Áp dụng từ chương 25

Cảm thấy Quỳnh nổi giận thì Kai im miệng

-Không có gì,mai anh qua nhà Giang Phu Nhân,bai bai em nhé_Kai rục rịch chạy cô em gái.Quỳnh lại mang khuôn mặt lạnh tanh vào lớp,may thay giáo viên chưa vào

-Ê Quỳnh,Ken bảo bame mì đi Hoa Kỳ rồi,hai chị em mì ở nhà thôi,bame mày vội quá quên nói_Syn lại đập vai cô,Quỳnh ậm ừ vài câu cho xong,ba mẹ cô lại đi Hoa Kỳ rồi.

-Quỳnh_linh Thiên đi vào lớp,Quỳnh ngạc nhiên

-Thiên làm gì ở đây?

-Thiên với đám bạn qua đánh con Vy Hà,lớp Quỳnh đây à?_Linh Thiên nhìn lên góc bảng:11A

-Ừm_Quỳnh thân thiện cười với Linh Thiên

-Ồ,hóa ra Quỳnh học cùng Vy Hà_Linh Thiên không tỏ vẻ ngạc nhiên mấy,đi lại chỗ Vy Hà,Vy Hà sợ tái mặt

-Thiên_Minh Quyền đi vào gọi khẽ,Linh Thiên quay mặt lại

-Đồ chết bầm,nói là đón người ta mà không đón,mất công bắt taxi_Linh Thiên lườm Minh Quyền,anh quen rồi nên cũng không để ý chỉ xin lỗi vài câu

-Bạn Vy Thị Hà à_Linh Thiên kéo giọng ngọt sớt làm Vy Hà rùng mình,có mấy đứa kiểu giang hồ cũng đi vào

-Mẹ con Thiên,làm bà lạc đường_Bạn đầu đàn lên tiếng

-Sin lỗi Sún nha_Linh Thiên quay mặt lại cười hì hì rồi lại quay mặt lại với Vy Hà

-Con nào là Vy Hà ấy nhể?_Người được nhỏ gọi là Sún nhìn quanh lớp,thấy đứa trước mặt Linh Thiên thì lại gần không ngần ngại tát thẳng tay

“Chát,chát”

Vy Hà lãnh luôn hai cái tát

-Chắc bạn là Vy Hà?_Sún đánh xong mới hỏi,cả lớp cười ầm lên

-Tôi....tôi..._Vy Hà ấp úng không nói nên lời,xoa xoa hai bên má in mười vết tay chia đều của mình

-Minh Quyền,anh lượn ra chỗ khác đi_Sún đuối thẳng cổ Minh Quyền,anh im lặng di chuyển

-Lôi nó ra sau trường_Nhỏ ra lệnh cho hai đứa đi sau Sún,hai đứa kéo Vy Hà ra sau trường

-Thiên,em thôi đi_Minh Quyền nhẹ giọng nói với nhỏ,nhỏ quay phắt mặt lại

-Anh có thần kinh không?Hôm qua nó dọa đánh em nhá_nhỏ tức giận dậm dậm chân

-Quyền,anh lôi nhỏ Thiên về đi,cái volum của nó khéo lát nữa hội học sinh xuống có mà vỡ mồm_Sún cảnh giác,đã đi vào trường người ta đánh nhau lại còn.....

-Không đi_nhỏ cự tuyệt bàn tay của anh,Minh Quyền cười gian tà hôn Linh Thiên trước bao nhiêu người rồi bẻ xóc nhỏ lên mặc kệ nhỏ la hét,đi ra ngoài sân trường anh mới để Su xuống

-Giân nữa anh ném sang Nhật bây giờ_Anh dọa nhỏ,Linh Thiên sợ sang Nhật nên không ho he gì nữa

-Gọi Quỳnh đi anh,đợi con Sún chắc ề cả người_nhỏ ngồi xuống ghế đá cạnh đấy,Minh Quyền đi gọi Quỳnh ra nói chuyện với nhỏ,lúc đấy Ken với Qeen đi voa trường chơi thì thấy Linh Thiên ngồi bơ vơ nên chạy lại

-Chị Thiên_Qeen hù

-Ủa,Qeen,Ken_Nhỏ mỉm cười thân thiện

-Chị đợi ai?_Ken tiết kiệm lời hỏi

-Nhiều nhiều người_Nhỏ cười cười,Quỳnh lại chỗ nhỏ

-Hi,Thiên,đợi lâu không?_Quỳnh kiêu hơi có lỗi

-Chế Quỳnh_Ken gọi,Quỳnh quay lại cười với thằng em

-Cái chị Syn gì gì ấy nói với chị rồi à?_Ken

-Ừm,lát em về nấu cơm chưa nhá,tối chị nấu_Quỳnh

-Minh Quyền đâu?_Nhỏ hỏi

-Ra sau trường rồi_Quỳnh

-Ồm_Linh Thiên thất vọng chút sús

-Làm gì á,hôm nay đã đánh rồi á chị,không phải nói mai à?_Queen hí hửng

-Mình ra sau trường đi_Quỳnh nói xong bốn đứa kéo nhau ra sau trường,Sún vẫn còn đánh,giờ Vy Hà bầm dập hết rồi,Hội học sinh bắt đắc dĩ không làm được gì,mặc kệ Vy Hà bị hành hạ,cả đàn người vây vào cổ vũ,ai cũng cảm thấy Vy Hà ngứa mắt mà,cậy chị họ là đại ca của thành phố Hà Nội nên oai,lúc nào chả bị đánh

-Sún,đủ rồi_Tiến Thành vào can,chắc đánh nhiều Sún mệt nên cũng theo Tiến Thành buông tha,Tiến Thành lau mồ hôi,lấy nước cho Sún uống

-Ai sướng như con Sún,đánh nhau còn có người yêu lấy nước cho,chắc chắc_nhỏ chắc lưỡi,Quỳnh thấy Phong nhìn mình nhưng lại lơ đi nói chuyện với Queen

-Linh Thiên,đi về thôi_Minh Quyền từ đâu chui ra,thì là đám đông chứ đâu,nhỏ để Minh Quyền công về,nhỏ đầu đối,cái bụng cứ kêu ọ ọ

-Quyền,em đói_Nhỏ ghé tai Minh Quyền mà nói,sợ người khác nghe được rồi xấu hổ

-Ừm,ăn gì nào?_Anh cười quay mặt lại hôn lên tay nhỏ

-Cơm rang_Linh Thiên hí hửng,Minh Quyền công nhỏ sang quán đối diện trường

-Hay về nhà anh làm cho,nhìn mắt vệ sinh quá_Anh nhìn quán cơm rang này mà run run,kinh chết đi được

-Vâng_Linh Thiên tụt xuống để anh đi lấy xe.....

#Hôm nay mình rảnh lắm,sẽ đăng 3-4 chương cho coi~~#

22. Chương 26: Du Học

Chán ghét với tất cả,Quỳnh chốn học leo bờ rào đi về nhà,chợt một ý nghĩ sáng suốt trong đầu cô:Du học,nghe đi nghe về thì Quỳnh quyết định gọi cho Bà Hạnh để trao đổi

“Tút tut tut”

-Alo_Bà Hạnh rất nhanh bắt máy,xem ra rất rảnh

-Mẹ,mẹ khỏe không?_Quỳnh hỏi han,ban đầu phải như vậy thì mới được sự đồng ý

-Khỏe,con gái mẹ sao rồi?

-Con vẫn bình thường_Cô thản nhiên đáp lại

-Mẹ thấy không bình thường chút nào,gọi cho mẹ có ý gì đây hả cô nương?

-Ách,là...con muốn đi du học

-Du học?Con sốt à?Để mẹ bảo Ken mang con đi khám_Bà Hạnh nửa đùa nửa quan tâm

-Aizo,chỉ là con muốn ra nước ngoài khám phá thôi mà mẹ,nhaaaaaaa_Cô ninhj nốt moi giọng ngọt sốt từ cổ họng ra

-Bao giờ con đi?Ở đâu để mẹ sắp xếp_Bà Hạnh cũng sủng con gái mà đồng ý

-Chiều mai ngay và luôn được không mẹ?Ức nha mẹ

-Ok

“Tút tut tut”

Kết thúc cuộc trò chuyện,Quỳnh lại trở về vớ khuôn mặt u buồn,thời gian sẽ thay đổi tất cả,cô sắp xếp quần áo rồi đi đến trường rút hồ sơ.

=====

Trường học

=====

Quỳnh men theo con đường của trường mà đến phòng hiệu trưởng, trên đường đi cô có gặp hấn, định lướt qua một cách thần nhiên nhưng ai ngờ hấn kéo cô lại

-Quỳnh_Phong bắt giắc run lên gọi tên cô

-Tôi biết tên Quỳnh, cũng không có bị quên tên, không cần anh nói_ Quỳnh lạnh tanh gằn lên, cô phải làm sao với con người hai mặt này

-Nghe anh giải thích được không?_ Hấn như cầu xin cô, muốn được giải thích với cô một lần, dù tha thứ hay không hấn cũng miễn nguyện

-Giải thích cái gì, clip đó nói lên tất cả rồi, anh đừng có mà biện minh, tôi nghe ngán đến tận cổ rồi, thể loại hai mặt như anh, tôi khinh_ Tức giận hét lên rồi cô gạt nhẹ nước mắt chạy đi, tay hấn định kéo lại nhưng chỉ dơ giữa khoảng không, tìm Phong nhói lên từng đợt, muốn giải thích rằng clip đó chỉ là trước kia, còn hiện tại hấn yêu cô thật sự, nhưng nói ra liệu cô có hiểu cho hấn. Quỳnh chạy ra nhà vệ sinh, gạt nước lên mặt cho nước mắt hòa với nước, hấn muốn giải thích kệ hấn, sao phải nhắc đến để cô tức giận, yêu hấn rồi được gì? chỉ là một con dao tự động đào khoét trái tim, bắt giắc cô nhớ đến việc trọng đại mà mình phải làm: Rút hồ sơ. Quỳnh lau nước trên mặt đi rồi đi nhanh lên phòng hiệu trưởng để rút hồ sơ cho ngày mai đi du học ở Úc, chỉ như vậy, cô mới quên được hấn- người mang đến hạnh phúc cho cô rồi nhấn tâm đục khoét trái tim cô.....

+++++

Tết

+++++

23. Chương 27

Quỳnh lên trên lớp tạm biệt với các bạn, đứa nqof cũng khóc rùng rùng

-Quỳnh ơi, mày đi thì đứa nào đi đánh nhau với tao, huhu_ Syn khóc nấc lên

-Hửm? Mày thích chết à? Níu kéo tao chỉ để đánh nhau thôi hả?_ Quỳnh cố cho Syn một cái

-Bảo trọng nhé_ Nhã Kiều cười nửa miệng vui mừng cho sự ra đi của Quỳnh

-Không cần_ Cô nhìn thấy khuôn mặt vui sướng của Nhã Kiều thì tức giận, cô cảm thấy mình thật hèn nhát, biết Nhã Kiều là người gửi clip đó cho cô, và cô cũng biết ý định của cô ta là chia rẽ cô và Phong, cô cảm thấy mình quá hồ đồ, nhưng thôi, cô đã nói là sẽ làm

-Tạm biệt_ Nhã Kiều vẫy vẫy tay tạm biệt Quỳnh, cô đi thẳng mà không quay đầu lại nhìn nên không biết hấn vẫn đứng ở cầu thang đếm từng bước chân của cô

=====

Biệt thự Hoàng gia

=====

Ken nấu ăn, còn Qeen thì ở bên cạnh mè nheo làm nũng, hết ghẹo Ken xong lại phá, phá không được thì ăn vụng, nói chung là đủ kiểu

-Bé Qeen, bồng, không động vào_ Ken thấy Qeen thò tay vào đĩa thịt thì quát lên

-Sí,anh nấu nhanh đi em đói lắm rồi á_Qeen lườm Ken bĩu môi rồi đi ra bàn ăn đợi,thấy Quỳnh đi vào thì Qeen lại gần

-Chị Quỳnh_Qeen nhún nhún chào

-Ừm,tụi em ăn cơm chưa?_Cô tháo giày rồi đi vào bếp phụ Ken nấu,thấy có bàn tay cầm vào đĩa thịt,Ken tưởng là Qeen nên quát lên

-Bé Qeen_Quỳnh giật mình suýt nữa làm rơi đĩa thịt quay lại trừng mắt Ken rồi quát lại:

-Em điên à

-Số rỳ sít tờ,em tưởng Bé Qeen,hề hề_Ken bỏ tạp dề xuống rồi phụ Quỳnh dọn ra bàn

=====

Trường học

=====

Ngay lúc này,Phong như sắp thiếu ôxi mà chết khi phải đứng đối diện với Nhã Kiều

-Anh Phongggggg_Nhã Kiều tự chủ tiến thêm hai bước lại ôm lấy Phong,hắn chán ghét ra mặt,cổ gờ tay con đĩa này ra nhưng mà cô ta như mọc rễ trên người hắn không bỏ ra

-Kiều Kiều,bỏ anh ra_Phong nể tình hai bên nên vẫn không ném Nhã Kiều cho cá sấu ăn vì cái vụ hôm nọ,mà bây giờ phải nể nữa xưng anh em với Nhã Kiều

-Khôngggggg,con Quỳnh kia nó đi du học rồi,giờ anh sẽ là của em,em không tin 7 năm qua đeo bám anh là vô ích_Giờ Nhã Kiều không biết mọi cái giọng ngọt như mật này đâu ra mà nói với hắn

-Tùy thôi_Phong buông một câu rồi bóp mạnh tay Nhã Kiều làm cô ả đau nên buông ra,hắn đi thật nhanh,ở lại chút nữa chắc thiếu ôxi mà chết

=====

Biệt thự Hoàng gia

=====

Cả ba chén hết bàn ăn rồi lăn ra ghế xoa bụng đầy ự của mình,ai chứ,Ken nấu thì khỏi chê,tuyệt hơn cả đầu bếp nổi tiếng

-À,chị Quỳnh,mẹ bảo chiều nay đi luôn á,tại trong tuần này,cả nước có mỗi chuyến du học này thôi_Ken nhớ đến sáng nay mẹ gọi thì báo lại với cô,cô đơ một lúc rồi cũng gật đầu dọn bãi chiến trường trên bàn đi.....

=====

Bon Lee

24. Chương 28: Tạm Biệt Việt Nam

Quỳnh lên phòng dọn đồ để kịp chiều nay đi du học, cất đồ của Phong vào hộp,dán băng dính lại cẩn thận còn nhét thêm một lá thư vào nữa,dù chưa được 1 năm nhưng cô yêu hắn sâu đậm,mà hắn lại đáp trả cô kiểu vậy.

-Phong,cảm ơn anh suốt thời gian qua đã bên cạnh em,chia sẻ buồn vui cùng em,đưa em đi khắp mọi nơi mà em muốn,thật sự rất cảm ơn anh,Phong à,lại lần nữa cảm ơn anh,vì đã làm em nhận ra sớm hơn,là không nên yêu anh nữa,em dày vò bản thân để có thể quên anh,nhưng tim em nó đau lắm,nó bảo không quên được anh,vì anh đã khắc sâu trong nó rồi,chắc vài năm sắp tới,chúng ta không thể gặp nhau,em sẽ nhớ anh

lắm,nhưng sự nhớ nhưng ấy liệu có được đáp trả không?Cảm ơn anh,và cũng xin lỗi anh,người em đã từng yêu.Không hẹn gặp lại_Cô nói tin nhắn thoại rồi hẹn giờ để gửi,cho tất cả đồ vào vali rồi để gọn sang một bên,căn phòng này,Quỳnh mới gắn bó được 3 ngày mà giờ phải xa,không biết bao giờ quay lại,có thể sau khi học xong,Quỳnh định cư luôn bên ấy,rất lâu trở về,không thể nói trước điều gì.

-Chị Quỳnh ơi,nhanh đi chị_Qeen ở bên ngoài thúc giục

-Đợi chị xíu_Quỳnh lau vội nước mắt,nhìn căn phòng lần cuối rồi xoay gót đi,quay lưng lại với căn phòng,cũng như quay lưng lại với tất cả

-Nhanh đi chị,chuyến bay sớm hơn đó,kể không kịp_Qeen kéo hộ cô một cái vali đi bằng tốc độ bàn thờ đến sân bay,từ nhà cô đến sân bay chắc cũng phải 1 tiếng nên cô tranh thủ chớp mắt,Quỳnh đâu biết,xe Phong luôn đi theo từ đầu tới cuối.

-Aiz,mỗi quố_Qeen ưỡn vai một cái rồi xuống xe,mọi người đã có mặt tại sân bay Nội Bài,vì xa nên mấy đứa cùng lớp cô không đến được,chỉ có Minh Quyền,Ken,Linh Thiên và Qeen,còn Phong đứng sau cánh cửa để tiễn cô từ xa.

-Tạm biệt nha Quỳnh_Linh Thiên rơi nước mắt ôm lấy Quỳnh

-Có gì đâu mà khóc_Quỳnh lau nước mắt cho Linh Thiên rồi cũng lau nước mắt cho chính bản thân mình

-Nhớ liên lạc với tụi em nhe chị_Qeen cũng ôm chặt lấy Quỳnh

-Giữ sức khỏe,học tốt nha,mau mau về anh đãi kem,hehe_Minh Quyền nửa đùa nửa thật

-Bà già khó tính,khi nào về nhớ mang quà,haha_Ken cười

-Rồi rồi,Bai bai_Quỳnh kéo vali đi,không dám ngoảnh mặt lại nhìn mọi người nên cô không biết,sau lưng cô,hắn luôn nhìn theo thầm chúc cô hạnh phúc

-Không hẹn gặp lại,tạm biệt Việt Nam_Cô lẩm bẩm rồi đi lên máy bay,kết thúc tuổi teen ở Việt Nam,nhận lấy khó khăn trong chặng đường tiếp theo,thầm chúc ai đó mãi mãi hạnh phúc khj không có cô ở bên.....

=====

Bon Lee

25. Chương 29: Cuộc Sống Mới Đầy Trắc Trở

Khi qua Úc,điều khiến Quỳnh mệt nhất vẫn là chỗ ở,cùng đoàn du học đến nơi rồi nhưng phải chạy qua chỗ này rồi lủi sang chỗ kia mới an tọa được ở kí túc,cô còn quen được với một cô nàng người Trung tên Trung là:Mễ Lộ Lộ,còn tên tiếng anh là Syalaybell Magalat,sang đây ai cũng phải đặt cho mình một cái tên tiếng anh để dễ giao tiếp,vì vậy,tên Tiếng Anh của Quỳnh sẽ là Jee Wang Yi,Jee là tên cô tự đặt,còn Wang Yi là họ của ba thành viên nhóm nhạc TFBoys-thần tượng của cô.

-Jee,cậu còn bột xà phòng không,cho mình với_Sylaybell cầm cái hộp nhỏ nhỏ chạy từ phòng tắm ra hỏi bột xà phòng của Quỳnh

-Còn,cậu moi ở dưới gầm hộ mình đi,mình đang bận_Quỳnh cấp tốc làm bài mà không thể ngẩng đầu lên,còn 5 bài tập dài đoàng nửa chưa làm,mà chiều phải nộp cho giáo sư rồi.Cuộc sống mới ở bên này của cô không hề vui vẻ một chút nào,bài tập nhiều vô kể,lại còn phải làm thêm nữa nên không có thời gian đến phòng tự học,vì vậy Quỳnh luôn có thành tích thấp nhất tổ,vì gia đình không nổi ra toàn cầu,cô luôn luôn bị các bạn học khác lớp miệt thị,vì đây đa số toàn là cậu ấm cô chiêu,ai học không tốt lắm,gia đình không nổi như họ đều bị họ miệt thị,lắm lúc đi học về cô còn bị đàn chị khóa trên dọa đánh,nhiều lần bị đánh vài cái rồi có người giúp,đa số đều thoát được,bỗng dưng cô thấy nhớ nhà,nhưng quyết định của cô là đi du học bằng được nên cô không gọi về nhà mà đi làm thêm.Tóm gọn cuộc sống du học 3 năm của cô trong ba chữ“Nhiều trắc trở”.....

=====

Bon Lee

26. Chương 30: Khi Không Có Người Ấy Bên Cạnh

Khi không có Quỳnh ở bên, Phong lạnh lùng đến cực độ, kiên quyết rời ngôi trường kia về làm tăng băng tiếp quản công ty, ngày chuyên tâm vào việc ở công ty, ban đêm Phong làm bạn với bóng tối, suy nghĩ khoảng thời gian hai người ở bên nhau, tự nghĩ tự cười như một thằng điên, phiền phức nhất là Nhã Kiều cứ bám như đĩa bám không gỡ được, Phong vẫn cho người theo dõi Quỳnh từ xa, và biết tất cả hoạt động của cô ở Úc.

-Ba, con muốn mở chi nhánh ở Úc_Phong lạnh giọng nói với bà.

-Con không thể_Bà hắt nói kiểu khuyên răn, còn trẻ như Phong thì không thể bay qua bay lại để tiếp quản công ty được, cũng chỉ vì ông thương con mà, ông còn biết mục đích của Phong muốn mở chi nhánh ở Úc là gì

-Nếu bà không cho, con sẽ không tiếp quản Lãnh Thịnh nữa, 3h để trả lời_Anh mặt lạnh rồi bước lên lầu để lại bà anh mặt đen thui ngồi ở sofa. Từ khi nào con ông lại biết đe dọa người bố thân thương này của hấn chớ, tìm ông đau quá men • • • . Mặc dù biết bà anh không đồng ý nhưng anh vẫn cứ mở chi nhánh ở Úc để tăng hoạt động cũng như dễ dàng theo dõi cô hơn, trong vòng 2 tháng, anh đưa Lãnh Thịnh lên đứng thứ 2 thế giới, sau tập đoàn họ Thi một bậc, đến giờ, vẫn chưa ai biết chủ tịch của Lãnh Thịnh hiện tại là ai, chỉ biết có người nhường chức lại cho anh, Lãnh Đắc Phong là ai? hiện tại vẫn là vạ câu hỏi của vô số người trên thương trường.

1 tháng sau, 1 chi nhánh của Lãnh Thịnh mang tên P&Q ra đời, chuyên tuyển sinh viên và học sinh trên 17 tuổi làm thêm. Hiếm người biết chủ tịch của công ty này mang hình dạng như thế nào, chỉ biết tên là Lãnh Đắc Phong lạnh lùng, lãnh khốc, và tàn nhẫn, nhưng lại mang một vẻ đẹp chết người, khiến ai cũng tò mò....

27. Chương 31: Bẫy (phọt Phẹt)

Nghe nói ở gần chỗ Quỳnh đang ở mở một chi nhánh tuyển sinh viên làm thêm nên Quỳnh và Silaybell quyết định đi phỏng vấn một chuyến, cả hai đi mua hồ sơ xin việc rồi đến chi nhánh P&Q, đứng trước tòa nhà cao vút này khiến Quỳnh và Silaybell ngỡ ngàng

-Cái này mà gọi là chi nhánh sao, thật là điên_Silaybell thán một câu rồi chặc lưỡi, thấy biển P&Q to đùng giữa 20 tầng nhà cao ốc to tướng này khiến cô nhớ hấn, chắc hấn đang vui vẻ bên cô ả Nhã Kiều kia, và hấn sẽ không nhớ đến cô đâu, khẽ nhếch miệng rồi cùng Silaybell vào xếp hàng phỏng vấn, mà cô đây biết, hấn đang đứng trên sân thượng suy nghĩ, nhớ nhung cô,

-À em, em để hồ sơ đây lát chủ tịch phỏng vấn_Chị thư kí thấy tên Hoàng Hà Hạnh Quỳnh lại nhớ đến lời của Minh Ca “Có hồ sơ tên Hoàng Hà Hạnh Quỳnh thì nói đích thân chủ tịch phỏng vấn” nên cô gọi lại, nhờ một chị nhân viên khác đưa Quỳnh qua phòng chờ, ở ngoài biết bao người suýt xoa, ghen tị thay vì Quỳnh được chính chủ tịch bí ẩn phỏng vấn, “chắc hấn cô ấy là người đặc biệt”, câu này trong miệng ai cũng có, chính cô cũng phải ngạc nhiên, hàng nghìn người mà mỗi cô được chính chủ tịch phỏng vấn.

-Chủ tịch, đã thấy tên Hoàng Hà Hạnh Quỳnh, người đó đang đợi ở phòng chờ_Minh Ca gọi qua bluetooth cho hấn, nghe vậy hấn khẽ cười rồi đi xuống phòng chủ tịch, đây là lần đầu tiên sau 3 tháng hấn cười ngoài ánh sáng, còn cô, cô chọn vị trí thư kí

chủ tịch mới đau chứ

-Hoàng Hà Hạnh Quỳnh_Minh Ca cầm hồ sơ gọi Quỳnh vào phòng vấn,cô run lên bần bật,chân tay luống cuống lên,chân run lẩy bẩy đi từng bước khó nhọc vào phòng,mới đầu không cảm thấy hồi hộp mấy,đến khi nghe thấy tên rồi mới vậy.

“Cạnh”

Cô nặng nề mở cửa đi vào,có mỗi hai người đàn ông ngồi bên trong“Không phải chứ,hay đi nhầm phòng?”

-Mời ngồi_Minh Ca kéo ghế hộ cô,người đnaf ông là chủ tịch đó vẫn quay lưng lại“Khoan,bóng lưng này...,không phải chứ??”cô nhìn bóng lưng người ấy có giống hần,lắc nhẹ đầu rồi nhìn Minh Ca,thư kí kiêm cận vệ của hần,Minh Ca lủi ra ngoài,trong phòng còn mỗi hai người,cô cảm thấy nó lạnh lẽo mặc dù đã khoác thêm cái áo gió bên ngoài

-Sau ba tháng,em vẫn vậy_Thanh âm lờm cờm pha lạnh lẽo của vị chủ tịch thần bí vang lên làm cô giật mình

-P...phong_Cô ấp úng không tin vào mắt mình,không ngờ hần lại là vị chủ tịch bí ẩn đó,không ngờ cô bị mắc cạm bẫy của của hần,mục đích gì đây???,...hàng vạn câu hỏi trong đầu cô,cứ lờn vờn như vậy khiến cô đau đầu nhức óc

-Ngạc nhiên lắm sao?_Anh khẽ cười,cô không biết nụ cười ấy biểu thị cái gì nữa,phải chăng là đang khinh bỉ cô.

-Sao anh phải làm vậy chứ hả?_Cô hét ầm lên,cũng may là phòng cách âm,nếu không Minh Ca và đám vệ sĩ chẳng chayn vào rồi

-Không có gì,chỉ là.....Muốn nhốt em bên cạnh tôi thôi_Anh cười gian tà,lại ôm cô thật chặt“Em mắc bẫy của tôi rồi,em sẽ không chạy được nữa đâu”.....

28. Chương 32: “em Không Tin,chỉ Cần Tôi Tin Là Đủ\”

“Em mắc bẫy của tôi rồi,em sẽ không chạy được nữa”anh cười gian ôm cô thật chặt

Hiện tại,Quỳnh muốn vùng vẫy mà không được,cô đành im lặng mặc kệ anh ôm.

Thời gian trôi qua thật chậm,Quỳnh muốn tắc thở mà anh ôm mới được 2 phút.

-“Bỏ nhau ra đi,đồ điên nhà anh”

-“Hử?”

Quỳnh dùng hai tay đặt trước ngực anh muốn đẩy ra nhưng chẳng đẩy được.

-“Tin anh một lần đi,được không?”

Lãnh Đắc Phong thủ thả bên tai cô,làm cô run cả người lên

-“Trí nhớ của anh cũng tốt đi,chuyện cũ,tôi không muốn nhắc lại”

Vẫn là giọng lạnh đó,cô sử dụng nó để đấu khẩu với anh,cô không dám tin vào con trai nữa rồi,gỉa tạo thôi.

-“Em không tin cũng không sao,chỉ tôi tin em là đủ rồi”

Anh cười gian tà rồi nói lỏng tay,nhân cơ hội này cô vùng ra,chạy về phía cửa,thương thay,cánh cửa phải có mật khẩu,cô khóc thầm trong lòng ngồi thụp xuống đất

-“Tôi sẽ kiện anh,hử”

Cô tức giận trừng mắt anh,anh buồn cười nhún vai.

29. Chương 33

Cô trông mắt anh, anh mỉm cười nhún vai, Quỳnh quơ cái bình hoa bằng bạc cạnh cửa ném anh

-“Em lại lên cơn à?” _Lãnh Đắc Phong bắt được bình hoa ném qua một bên

-“Đồ điên, anh thả tôi ra, tôi không rảnh như anh mà ngồi đây chơi ghẹo, Đồ thần kinh?” _Quỳnh lườm anh rồi làm bộ giận dỗi

-“Ok ok, giờ em muốn đi đâu? anh chở em đi” _Phong dứt tay vào túi quần, miệng cười nham nhở, mắt không ngừng nhìn cô.

-“Về trường học”

-“Trường học thì kệ trường học” _Anh lơ đãng quăng một câu làm cô tức sôi máu

-“Hơ, anh bị làm sao à? không học làm sao tôi lên được đại học rồi thực hiện ước mơ nghệ sĩ của tôi? làm sao tôi kiếm tiền để sống?”

-“Không học cũng có thể làm nghệ sĩ, em không cần kiếm tiền, anh vẫn đủ sức nuôi em đến già” _Miệng anh nở nụ cười ôn hòa pha một chút gian tà đến mức từ khi sinh ra anh chưa từng có

-“Đồ điên” _Quỳnh rít qua kẽ răng rồi bơ anh đi, thấy môi cô mím chặt lộ rõ sự tức giận, anh kéo cong khóe miệng, lại chỗ “con nhím” đang tức giận, anh kéo cô đứng dậy, chưa ổn định được đã bị anh hôn điên cuồng làm cô có chút giận mình

Môi dán môi

Lưỡi quần lưỡi

Làm mặt cô đỏ ửng lên, anh hôn điên cuồng, hơn 3 tháng anh chưa được nhấm nháp mùi vị này rồi, mùi son 3ce, mùi bạc hà và mùi kẹo dâu cô mới ăn vẫn còn phảng phất trong miệng bị anh quét sạch.

30. Chương 34: /cô Ấy Là Vợ Của Lãnh Đắc Phong Tôi/\”

Chuyện bị anh hôn đến mặt đỏ bừng đã trôi qua được 23 giờ, hiện tại Quỳnh đang được anh đưa đi học, cô vẫn còn đang học bài, ậy vậy mà anh lại ngâm nga hát làm cô ức chế quá to:

-“Nào anh có vấn đề à, thích hát thì ra chỗ khác mà hát, anh không thấy tôi đang học bài à, đồ điên”

Lúc hét xong là lúc cô cần lấy lại calo, volum của cô quá lớn, trội với volum 30/30 ở loa nhỏ nhỏ của anh.

-“Em lại lên cơn gì thế?”

Anh nheo mắt nhìn cô tỏ vẻ không hài lòng cho lắm.

-“Anh mới là người lên cơn, anh không thấy tôi đang học hả?, tại anh mà hôm qua tôi không học bài được đấy”

Cô lườm anh tức giận quát lại.

-“Đây là việc của em, anh đâu bắt em không biết suy nghĩ, tại IQ của em chưa phát triển thôi”

Anh lạnh lùng rít lên. Quỳnh nhất thời cứng họng không nói được gì, anh.....anh vậy mà dám nói IQ của cô chưa phát triển. Thấy cô im lặng anh đắc ý, tiếp tục lại xe đến trường.

Trường cô học vẫn như ngày thường, học sinh đi lại xôn xao nói chuyện, hết bàn chuyện này đến chuyện kia.

Chiếc xe mạ bạc BWN đi vào trường làm học sinh nhất thời đơ tại chỗ.

Cô nhảy xe khỏi xe đi lên lớp không thèm ngoảnh lại nhìn khuôn mặt đen xì của anh.

Học sinh trong trường thấy du học sinh như cô đi xuống từ chiếc xe sang trọng đó lại nghĩ cô được bao nuôi nên càng xa lánh cô hơn.

Cô khẽ nhếch môi cười nhạt.

45 phút trôi qua với sự soi mói, nói xấu sau lưng của trường Royrall đối với Quỳnh.

Quỳnh đi vệ sinh, hôm nay cô bạn của cô bị ốm nên cô phải đi một mình.

Một đám nữ chặn ở cửa nhà vệ sinh nữ không cho cô đi vào.

-“Ê, cô bạn này có phải người nhảy xuống từ xe mạ bạc BWN có đúng hai chiếc trên thế giới không?”

Một đứa trong đàn nói, đối với nhiều người là chêu đùa, nhưng lọt vào tai cô lại là một sự khinh bỉ nặng nề

-“Tưởng cao quý gì lắm, hóa ra chỉ được ai đó giàu có bao nuôi thôi”

Đứa đứng đầu nói bằng tiếng Việt với sự khinh thường không hề nhẹ.

-“Liên quan đến kinh tế gia đình mấy người à, làm ơn tránh đường giùm”

Cô trừng mắt lạnh lùng ra đối mặt. Đứa đứng ở cuối rút dao ra lia sượt qua cổ cô, trúng mái tóc dài xù xòa của cô làm nó cụt thẳng hàng rơi xuống đất, gần vai bị cửa trúng nên có chút đau.

-“Ồ hổ, xin lỗi nha, tại tôi không cố ý, chỉ muốn dọa thôi nhưng ai dè lại thành vậy”

Đứa mới lia dao xong chặc lưỡi làm cả đám cười.

Họ cũng không gây sự gì nhiều liền bỏ đi.

Cô đi vào nhà vệ sinh rửa lại tóc mình thành ngang vai, lấy giấy thấm khô vết thương, máu loang lổ làm ướt một mảnh áo sơmi trắng.

Lên lớp cô đeo balo đi về, ra cổng liền thấy xe của Lãnh Đắc Phong đậu ở đó, nhưng người thì không thấy đâu, cô chuk vào xe đợi sẵn.

Một lát sau anh đi ra với vẻ mặt lạnh lùng cực độ, theo sau là mấy cô gái lúc nãy gây sự với cô, mặt mấy cô ả đã tái đi vì sợ. Anh.....bộ là ma hay sao?. Cô tự hỏi bản thân, mới có 20 phút trước họ gây sự với cô, mà hiện tại anh đã biết.

-“Em xuống xe cho anh”

Anh lạnh lùng kéo cô ra khỏi xe, đụng trúng vết thương, cô nhăn mày vì đau, một lúc sau ổn định lại mới xuống xe cùng anh.

Anh lạnh lùng liếc họ, bên cạnh là cận vệ của anh.

-“Jee, làm ơn nói người đàn ông này tha cho chúng tôi đi”

Một cô gái trong số đó lên tiếng, cô không đáp.

-“Nên nhớ, Cô ấy là vợ của Lãnh Đắc Phong tôi, động đến cô ấy là động đến tôi, mà đã động đến tôi thì chỉ có chết”

Anh lạnh lùng gầm lên rồi búng tay một cái, lập tức sáu người con gái bị đưa đi, cả trường hoảng hồn. Không ngờ cô gái bị họ khinh thường xuyên lại là “Phu Nhân Lãnh”.....

31. Chương 35

#Hóng chương cuối không man,chương 40 nhé#

Sau khi anh tuyên bố:Hoàng Hà Hạnh Quỳnh là vợ của Lãnh Đắc Phong,thì cả trường nhôn nhao,xôn xáo hết cả lên.Chẳng mấy ngày sau anh sắp xếp cho cô qua Trung Hoa học,công ty này cứ để Mục quản quản lí.

-“Anh cũng rảnh quá đi”

Quỳnh vòng tay qua cổ anh,lườm anh một cách đáng yêu,anh nhún xuống môi cô một nụ hôn,anh không đáp,chỉ lẳng lặng cười nhìn cô.

Anh cho cô vào học trường Nghệ Thuật Bắc Kinh,cô theo thầy Lạc học đàn piano,ngoài ra còn học thêm đàn giuta và một số loại nhạc cụ khác.

Thầy Lạc là một giáo viên trẻ tuổi,có tài năng bẩm sinh,học trò của thầy Lạc đều đã ra trường và ai ai cũng thành công trong sự nghiệp.Tuy mới 25 tuổi nhưng thầy lạc đã có 2 khóa học trò,nghĩa là thầy lạc đã làm giáo viên dạy nhạc lúc 19 tuổi.

Từ lúc cô đi học đàn,anh hay ghen hơn,quản lí chặt chẽ weibo,facebook và các mạng xã hội khác của cô,thường xuyên nhờ Mục quản đột nhập xem cô có nhắn tin với ai không,đâu phải cô không biết,mà là cô cho qua,với tính trẻ con của anh cô không thích chấp—>anh đang quản lí vợ.

-“Đồ đáng ghét,em đói lắm rồi”

Cô đi học về quảng luôn cái balo xuống ghế sofa,nằm dài lên đùi anh.

Phong nâng đầu cô lên đặt một cái gối ở dưới,bản thân anh tự đi vào bếp.

-“Bé con ngoan,bác Mục nghỉ ốm rồi,đợi anh 10 phút,anh rang cơm cho”

Anh âu yếm hôn lên trán cô rồi đi vào bếp rang cơm....

32. Chương 36

Chẳng mấy tuần sau mà báo chí thế giới đã cập nhật tin tức:Phu nhân của Lãnh Đắc Phong.

Ai đó đang tức giận nắm chặt điều khiển đến nỗi muốn bóp nấp đi.

-Vợ,anh về rồi đây

Lãnh Đắc Phong vui vẻ bước vào nhà,hôm nay anh cũng xem tin tức rồi,báo chí thế giới cũng nhanh thật đi,hôm qua anh mới yêu cầu đăng tin tức mà bây giờ đã phát hàng loạt trên kênh truyền hình quốc tế rồi.

-Hứ,anh xem đi kìa

Quỳnh ném chiếc điều khiển vào màn hình một cái thật mạnh.Sau 2s,màn hình dần dần có mấy hình cầu vồng thẳng tắp đi qua rồi tắt ngóm.

Cứ tưởng anh tức giận,vì đó là quà của Minh Quyền dùng hơn 1 tỷ USD để tự tay làm gửi qua cho anh,ai dè,anh chỉ cười nhẹ rồi cắn vào môi cô.

-Để bồi thường,em cần đánh một bản nhạc cho anh nghe

Lãnh Đắc Phong cười cười,trong mắt Quỳnh hiện giờ,anh như người thần kinh,chỉ biết bắt ép mà không cho người khác lựa chọn.

Quỳnh ngâm đấng nuốt cay,ngồi vào ghế,đàn bài”Young(TFBoys).

-Tưởng trình độ học của em cao lắm cơ

Lãnh Đắc Phong chẹp lưỡi tỏ vẻ không hài lòng lắm

-Anh thích anh tự đi mà đàn

Quỳnh tức giận đập đồ ghế, trề mắt anh. Còn về phần Lãnh Đắc Phong, anh thấy cô tức giận đến nỗi đáng yêu thì khóe môi kéo càng sâu hơn.

Điều anh mong đợi nhất từ cô, là khi cô tức giận, nhiều lúc cô tức đến nỗi khuôn mặt đỏ ửng lên.

-Ui, anh xin lỗi, vợ anh đàn hay nhất

Lãnh Đắc Phong ôm cô nũng nịu, làm sao mà anh không biết chứ, cô chưa học lâu nên nhiều chỗ vẫn còn sai.

-Chỉ giỏi nịnh, đồ đáng ghét

Quỳnh đâm nhẹ vào ngực anh như gãi ngứa, cô sọc anh đau mà.

33. Chương 37: Anh Là Người Hay Chó Vậ

Hôm nay được nghỉ, cô theo anh đến công ty, nhìn mấy cô nhân viên trong công ty mà cô ngứa mắt, son phấn đầy mặt, ăn mặc thì hở hang, đáng đi thì y như con giun, ông a ông ọ.

-Chủ tịch, phu nhân

Đi đến đâu ai cũng chào, mấy cái giọng ngọt sớt làm cô nổi da gà. Ai chả biết, người đi cạnh chủ tịch hắc ám là phu nhân, đừng tới phu nhân coi như đắc tội tới chủ tịch trẻ tuổi này.

Lãnh Đắc Phong ôm eo cô từ dưới tầng 1 lên đến tầng 21.

-Phong, buông ra đi, người ta nhìn kìa.

Cô xấu hổ nép vào ngực anh, cảm nhận bàn tay anh siết mạnh hơn, mặt cô đỏ ửng lên. Anh chỉ im lặng, vì đây luôn là sắc thái của vị chủ tịch trẻ tuổi này.

Cuối cùng, hai người dừng lại ở tầng 21, cô và anh đi vào, nhìn thấy căn phòng lạnh lẽo cô liền cau mày.

Anh đi ngồi xuống ghế xem văn kiện, cô đi kéo hết rèm cửa ra, trả lại sự sống cho căn phòng.

-Em kéo hết lại đi, chói mắt anh.

Giọng anh sùng sục vang lên

-Em không kéo, nhìn phòng anh lạnh lẽo chết đi được

Cô bắt mắt cái lại, môi nhỏ trề ra nhìn đáng yêu đến đáng ghét.

-Em lại đây

Giọng u ám của anh vang lên, Quỳnh qua đó, anh kéo cô ngồi xuống đùi mình, cô giật mình, bàn đầu còn giãy giụa, về sau cảm thấy lồng ngực anh ấm áp nên có phần hưởng thụ.

-Ngồi yên đây.

Anh ra lệnh, mắt dán vào văn kiện loằng ngoằng chữ trên bàn, còn cô ngồi trên đùi anh, nhất thời không biết nên làm gì.

Anh ngồi đọc văn kiện mà thấy tay cô cứ nghịch loạn xạ.

Anh cắn vào hõm vai cô, nhất thời bị đau, cô chau mày lại.

-Anh là chó à, suốt ngày cắn em.

-Anh là chó nên mới cắn em đấy

Nhìn mặt anh hồng hách mà cô thấy ghét,cô cắn vào môi anh,xem như ăn miếng trả miếng.

-Em dám cắn anh

Lãnh Đắc Phong nheo mắt lại,đảo ngược tình thế,áp đảo môi cô,cần quét đến khi cô chịu hết nổi đánh thùm thụp vào ngực anh.....

——>Tobecontinueud.....

34. Chương 38

Hai người trêu đùa trong phòng,tiếng cười đùa vọng cả ra ngoài,làm cô thư kí nổi lên sự ganh ghét với Quỳnh.

-“Một chết em rồi,làm ơn buông tha cho em”

Quỳnh thở hồng hộc nói,anh cù lét cô,Phong thấy cô mệt thì cũng không ghẹo nữa.

-“Đói chưa?”

-“Chưa”

Bầu không khí im lặng lại tràn về,mỗi người một việc,anh kiểm duyệt văn kiện,cô ngồi đọc truyện.

Khoảng cách giữa hai người xa đến 10m làm anh khó chịu,cô ngồi ở sofa,anh ngồi ở bàn làm việc,thế mà cô không ngó nghiêng gì đến anh.

-“Aiz”

Anh giả vờ vò đầu bứt tóc kêu lên xem cô có ngó ngang gì đến anh không,mắt anh nhắm tịt vào làm bộ đau đầu,mắt vẫn hơi hé hé liếc cô.

Điều làm anh ức chế là cô vẫn không ngẩng mặt lên nhìn anh một cái.

-“Em yêu”

Phong hé một câu sến súa làm cô nổi ra gà

-“Dạ!?”

-“Em có cần phũ anh thế không chứ!?”

Quỳnh ngược mắt lên nhìn anh đang giả vờ ôm tim,cô bật cười,anh...là đang chêu ghẹo cô sao!?

-“Anh muốn em phũ anh à!?”

Mắt Quỳnh rời khỏi laptop,đi đến cạnh anh ngồi xuống,Phong thấy vậy liền đặc ý cùng cô ngồi xuống xem văn kiện,hai người cùng thảo luận với nhau

-“Chỗ này điền sai rồi”

-“Cái này phải là 3% chứ không phải 6%”

.....

Cuối cùng thì cũng đến giờ ăn trưa,anh nhìn đồng hồ trên tay,kim cũng đã chỉ 12h rồi,anh quay sang chỗ cô,con mèo nhỏ của anh ngủ mất rồi,anh ngồi ngắm cô ngủ,tua lại quá khứ rồi tự trách bản thân,nếu anh không cá cược với bọn Đỗ Khắc Huy kia,thì chắc hai người cũng không biết đến nhau được.Anh vuốt tóc mai của cô sang đằng sau,ngắm kĩ khuôn mặt của cô,hiện tại,da trắng như da em bé,lông mi dài cong vút sụp xuống,môi đỏ chúm chím,miệng lại còn hơi cười,chắc cô mơ thấy điều gì thú vị lắm.

-“Baby,dậy đi nào”

-“Ừm.....”

Cô mở mắt ra mỉm cười với anh,vươn người ôm lấy cô anh,bắt anh bế vào phòng tắm để làm VSCN.

-“Con mèo lười”

Phong búng mũi cô một cái,anh nhắc cô lên,bế cô đi vào phòng riêng của anh,rồi lại qua một cách cửa nữa,đặt Quỳnh trên bệ rửa tay,anh lấy bàn chải đánh răng bóp kem đánh răng ra,đưa cho cô một cốc nước,mà đời nào cô chịu nhận,bắt anh đánh răng giúp cô.

Phong búng mũi cô một cái,cô nhăn mặt vì đau,nhưng cũng nhe răng ra để anh đánh răng cho,về mặt Quỳnh hiện tại làm anh muốn cắn chết mất.....

35. Chương 39

Cô ngồi trên bệ rửa tay,khuôn mặt vui sướng hưởng thụ.

-“Cái này nhân viên mà thấy,chắc mai anh nằm trên báo chí Hot luôn quá”

Anh véo nhẹ má cô kiểu cưng nịnh,cô đánh vào tay anh ý muốn bắt anh bỏ tay ra,anh cũng không muốn làm cô tức nên cũng bỏ tay ra.

-“Ở đây có quần áo không anh,em muốn thay đồ”

Quỳnh choàng tay qua cổ anh,bắt anh bế xuống,Phong nhắc cô xuống sàn.

-“Để anh đi lấy cho”

Phong nói rồi đi ra ngoài,cô vui vẻ mỉm cười nhìn mình trong gương,vuốt vuốt tóc,chợt thấy một bóng trắng lơ mơ đằng sau,rồi dần dần rõ rệt,khuôn mặt người con gái ấy be bét máu,tóc xõa sang hai bên,một bộ váy màu hồng nhạt,cho dù có hóa thành tro Quỳnh vẫn có thể nhận ra,đó là Kiều,nhân vật cô ghét nhất lúc ở Việt Nam,những điều đáng suy luận là tại sao cô ta lại ở đây.

-“Hoàng Hà Hạnh Quỳnh,chính mày lấy đi tất cả của tao,chính mày đã mang anh Phong đi khỏi tao,cucng chính mày làm bố mẹ tao đuổi tao ra khỏi nhà,tạo hận mày,tao phải giết mày,con tiện nhân,aaaaaaa”.

Rồi bóng dáng ấy đi chậm chậm về phía Quỳnh,cô lùi lại,dần dần chạm bức tường lạnh lẽo

-“Aaaaaaa,Phong,cứu em,aaaaaaa”

Quỳnh ngồi thụp xuống,hai tay ôm đầu kêu ầm ỉ,bóng ma ấy càng cười lớn,cô ta đi lại chỗ Quỳnh ngày một gần hơn.

-“Khônggggg,aaaaaa,Phong”

-“Anh ấy không cứu được mày đâu,hahahahahahahaha”

Mà lúc này Phong đang ở phòng ngủ,nghe thấy tiếng la thất thanh của Quỳnh thì lao vào phòng tắm,anh chỉ thấy cô ngồi thụp dưới đất,khuôn mặt sợ hãi.

-“Quỳnh”

Anh kêu lên một tiếng,Quỳnh nghe thấy thì đứng dậy chạy đến ôm anh thật chặt.

Trong tai cô hiện giờ chỉ nghe thấy tiếng cười như điên của Kiều.

Anh ôm cô thật chặt,anh biết điều gì,chắc cô nhìn thấy Kiều,bởi tuần trước,Kiều đã bị tai nạn xe cộ mà chết ngay tại chỗ.

-“Không sao rồi”

Anh vỗ nhẹ lưng để cô an tâm,chỉ còn tiếng thút thít nhẹ trong ngực anh..

36. Chương 40: Lãnh Đắc Phong Đòi Cưới(end)

Anh ôm cô đi ra ngoài, hai người đi thẳng ra thang máy dành cho chủ tịch, anh ấn tầng 1, khoảng 5 phút sau hai người xuống đến tầng một, chủ tịch trẻ tuổi ôm phu nhân đi ra ngoài đại sảnh của công ty, lập tức hai người trở thành tâm điểm đáng chú ý.

-“Trừ mỗi người 3 tháng lương”

Anh lạnh giọng nói với thư kí bên cạnh, anh ta cứng họng, như vậy, không phải anh ta cũng bị trừ lương sao, nhưng ai dám lên tiếng, mọi người xung quanh đo người rồi nhanh chóng ai về việc này.

-“Vâng”

Anh thư kí cung kính rồi đi mất.

Chỉ còn lại hai người, vị chủ tịch trẻ tuổi ngồi xuống ghế, đặt phu nhân chủ tịch lên đùi, cô tựa cằm lên vai anh, hai mắt nhắm nghiền, Quỳnh không dám mở mắt, vốn cô sợ ma, mà bây giờ thấy ma, quả là một đả kích lớn đến tinh thần cô.

-“Vẫn còn sợ!?”

Anh vuốt lưng cô, để cô dịu đi nỗi sợ, cô ” ừ ” một tiếng.

-“Đói không, mình đi ăn nhé!?”

Anh không đợi cô trả lời, ôm cô đi ra ngoài, lên chiếc xe maybach đang đợi sẵn ở cổng. Hai người đến nhà hàng Việt ở ngoại ô thành phố.

----- • • -----

Vào một ngày đẹp trời, sau 2 năm, tại một nhà hàng sang trọng

-“Quỳnh, anh cảm thấy, mình nên cưới đi”

Quỳnh đang ăn, nghe câu này thối suýt nghẹn, anh.... vô duyên vô cớ.... cô đang ăn mà lại nói đến chuyện này.

-“Em.... em....”

Quỳnh ấp úng, không nói được gì, mà phải thôi, cô nói gì được bây giờ, chẳng nhẽ mách ba mẹ là: Hôn phu mà ba mẹ chuẩn bị cho con từ nhỏ, đang đòi cưới

-“Không có cái nhé, anh đã đăng kí kết hôn rồi”

Quỳnh đờ người, lần này thì sặc thật, Phong đưa cho cô ly nước, cô cầm lấy tu ừng ực, uống nước xong mới mở to mắt nhìn anh, cảm thấy anh không nói dối, mặt cô ỉu xiu, cô vẫn chưa muốn lập gia đình mà, đời tự do của cô kết thúc từ đây, giờ đi đâu cũng lòi mác: PHU NHÂN CHỦ TỊCH LÃNH ĐẮC PHONG.

*****End*****

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/co-ay-la-phu-nhan-chu-tich>